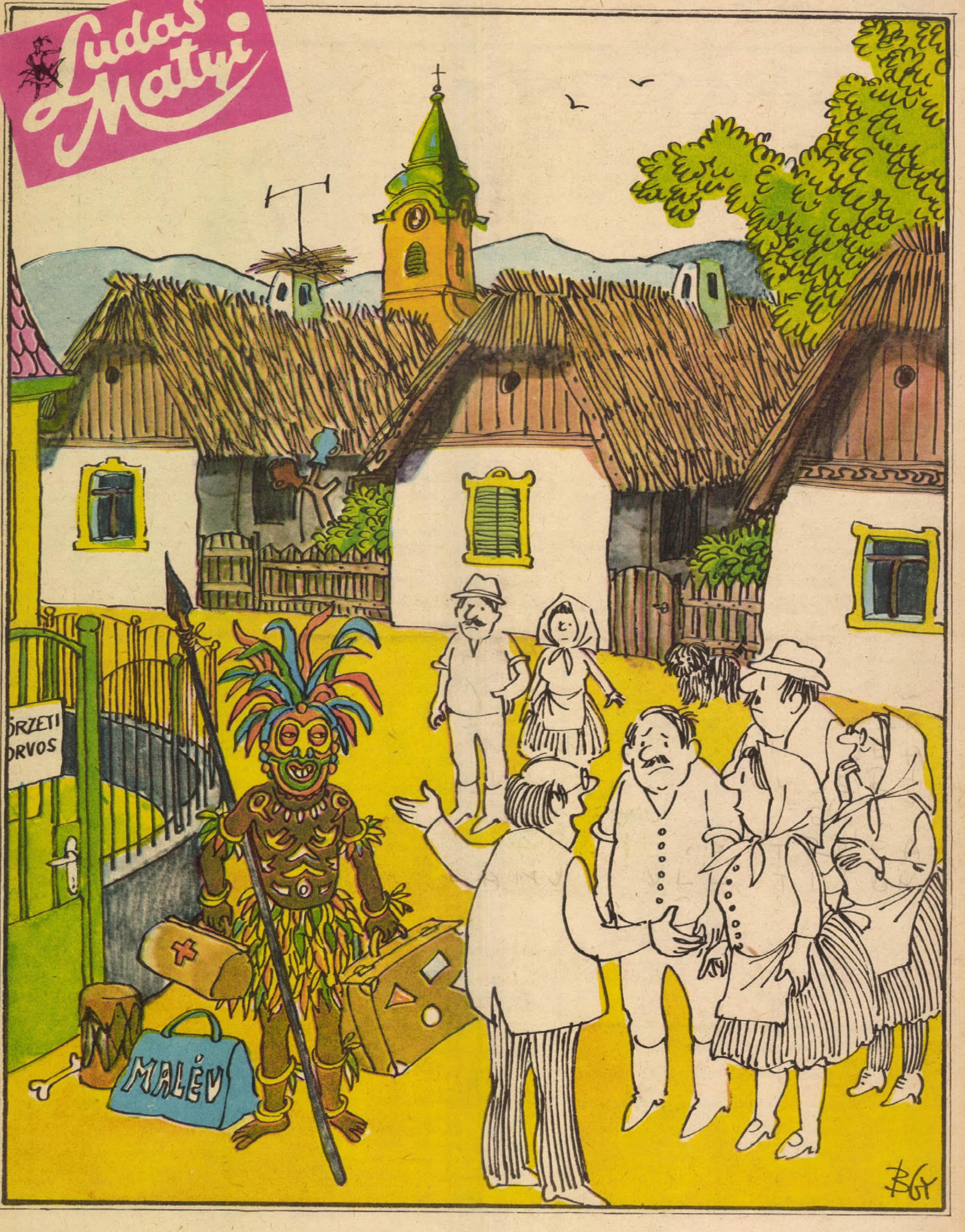
XXXII. ÉVFOLYAM, 26. SZÁM · Ára: 1,80 Ft · 1976. JÚNIUS 24.

Ludas Matyi

Brenner György rajza

— *Csak Afrikában sikerült olyan orvost találnunk, aki hajlandó volt eljönni vidékre...*

KEDVES LUDAS!

KISZERELÉS

A celofánba burkolt félmázsás sajtok barátságosan mosolyogtak a vevőre.

— Mi ez? — hüledezett csodálkozva a vevő.

— Kiszerelés — közölte röviden az üzletvezető. — Rájöttünk, hogy minél nagyobb a csomag, annál gazdaságosabb.

ennyi sajtot hónapokig fogyasztanék.

— Az a jó — bólintott barátságosan az üzletvezető —, hónapokig nincs gond, nincs probléma.

— De a pénz ... — szomorodott el a vevő.

— A TÜKER-nél se két darab szenet vásárol —

— Tíz deka trappistát szeretnék ... — nyögte a vevő.

— Na ne vicceljen — nevetett az üzletvezető —, minek képzeli a közértet? — és óvatosan odébbtolta a papírtálcára rakott mázsa virslit.

— Mit csináljak? Én

próbálta meggyőzni az üzletvezető —, gondolja, hogy tüzelőt szerez be télire.

— De én csak vacsorára akartam ... — hebegett a vevő.

— És holnap újból törnie kell a fejét és bejönni és sorban állni — folytatta

a meggyőzést az üzletvezető és megigazította a tízliteres befőttesüvegeket a pult tetején.

A vevő bizonytalanul álldogált. Nézte, hogyan rakják be a többiek az akós gyümölcsleveket, hordó söröket az önkiszolgáló kosarakba.

— Hogyan vinném haza? — problémázott.

— Nem probléma, négyökrös szekereink rendelkezésére állnak — nyugtatta meg az üzletvezető, miközben ízlésesen elhelyezte a tízkilós vajtömböket.

A vevő nem szólt tovább. Emelődarut kért és kosarába helyeztette a celofánba burkolt félmázsás sajtot.

Az üzletvezető már mással volt elfoglalva. Megérkezett a raktárból a sztaniolba csomagolt rinocérosz.

Bende Ibolya

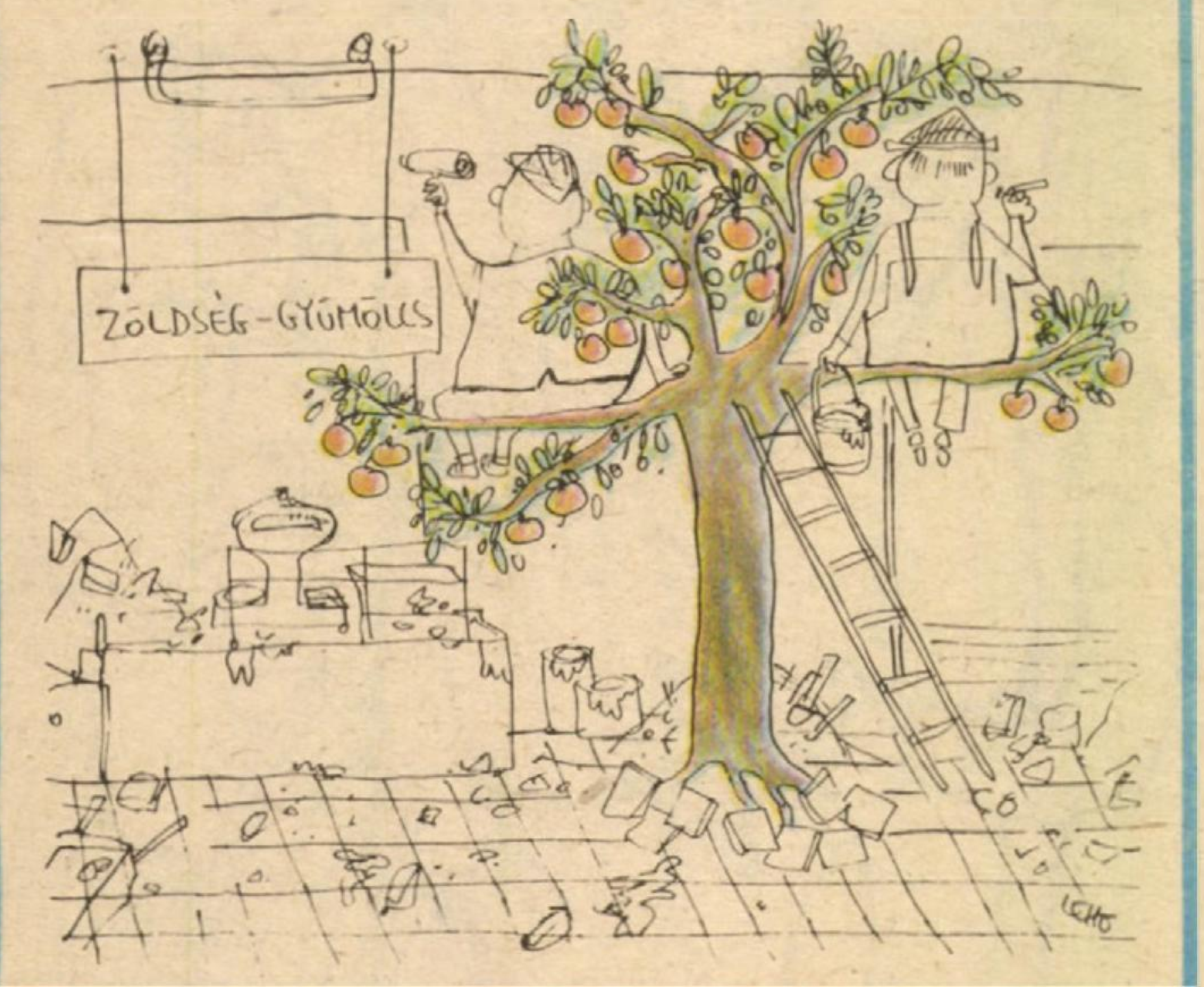
SZARDÍNIAKULCS

Szívecském, ma könnyű vacsoránk lesz. Vettem egy szardíniát. A holland anyakirálynő képe van rápingálva. Rá van írva: „Fisch in oil", vagyis „Hal olajban". Érted már! Nos, bontsuk fel. No, nézd már, az anyja ... nincs benne kulcs. Pedig még a magyar szardíniának is van kulcsa, bár nem vagyunk tengeri-hal-nemzet. Nincs meg szívecském a múltkori magyar szardínia kulcsa? Azzal kinyithatnám. Megvan? Akkor mindjárt vacsorázunk is. Hát ez a magyar kulcs kicsi hozzá. Nem egyforma minden szardíniásdoboz kulcsa? Nemzetközileg nem lehet ezt méretezni? A hal minden nemzetnél egyforma, a doboz és a kulcs mért nem? Jó, jó, türelem szívem, én is éhes vagyok. Vésőt ide a tévéasztal fiókjából. Köszi. Itt belevágom ... Hrrr-jajajajaj, dehogyis kötöd be a hüvelykmatyiujjamat. Na és ha vérzik? Én is éhes vagyok, türelem. Mindjárt csülökre kapom a dobozt, a vésőt pedig nekiszegezem ... Így sem jó. Kalapácsot ide, az istenit neki! Igenis kiabálok! Nem is kalapácsot szívecském, hanem egy baltát, egy szekercét, egy fejszét! Ezt most nyugodtan kell csinálni. Várj, te tartod szívem a vésőt, én majd ráütök a szekercével. Finomabban tartsad, ne reszkessen a kezed. Nahát, így nem lehet eltalálni. Nyugodtan tartsad. Úgy ... Nahát, mért kaptad el a vésőt? Mi az, hogy megijedtél? Most szétfröccsent az egész a csapástól. Töröld le rólam ezt a halbűzös olajat. Pfúj. Dobd az egészet a szemétbe. Ne tátogj, mondtam már, hogy én is éhes vagyok. Azonnal üss fel néhány tojást rántottának. De vigyázz, nehogy holland tojás legyen ...

Dénes Géza

ELHÚZÓDOTT TATAROZÁS

ÓBUDA TÖBB 6-OST KÉR

Óbudán, az utóbbi években, hatalmas új városnegyed épült.

Erről a tájékról, az óbudai Miklós utcából, a város belterülete felé csak a 6-os busz indul, amely gyakran már a végállomáson megtelik és a további megállóhelyeken állóhelyhez is nehezen jutnak az utasok. Maszek kocsiszámlálók véleménye szerint most ugyanannyi 6-os közlekedik, mint akkor, amikor még néhány tízezerrel kevesebb lakosa volt a környéknek.

A BKV mostohagyermeke lett a 6-os és a nagy zsúfoltságon csak a csúcsidőben beállított 106-os segít némiképpen.

Az óbudaiak ezért néhány újabb 6-os autóbusz indítását kérik — a csúcsforgalmi időn kívül is.

p. l.

FELTALÁLOM A HÁLÓINGET

Egy tény: kerek e hazában nem lehet nagy férfiméretre való hálóinget kapni. Mert nincs, mert nem csinálnak. Most következnek hát a találmányaim, nagyméretű férfitársak figyelmébe.

Vegyen magának mindenki egy varrógépet. Iratkozzék be egy szabás-varrás tanfolyam hálóing-karára. Az ügyesebbek táskagépet vesznek. Így munkahelyen, villamoson, hétvégi túrákon is készíthetik maguknak a szebbnél szebb hálóingeket.

Vagy: utcasorok, háztömbök egyesülnek. Kölcsönzőből vett varrógépen egyvalaki csinálná a hálóingeket. A többiek megvennék.

Vagy: építsenek egy nagy-nagy gyárat, ahol sok-sok hálóinget csinálnának mindenféle méretben.

Más javaslattal ne is tessék nálam próbálkozni. Nem alszom pizsamában és punktum!

Negyes Zoltán
5600 Békéscsaba
Dózsa Gy. út 24.

HAJ-BAJ

Budapesti férfi fodrászat. Szépészeti intézmény, a tisztaság szolgálatában. A küszöbön hajcsomó fogad, oda fújhatta a léghuzat. Beljebb haladva, egyre több különböző színű tincsen lépkednek vendégek és fodrászkisasszonyok. Mintha senkit sem zavarna a hajtalaj. Megkérdeztem:

— Nincs tanulólány, aki időnként összeseperhetné a hajhulladékot?

— Nincs. Mi szoktuk összeseperni, ha ráérünk — feleli a fodrászhölgy. Egy zsebrádióból pedig éppen ez a nóta hangzik fel: „Sepertem eleget, seperjen már más is."

(sz. d.)

SÜRGŐS!

Magányos, járóképtelen öregasszony vagyok, tolókocsival végzek minden munkát. Nyolc hónapja, hogy 490 forintot befizettem új kocsira. Az év első negyedére ígérték, de még mindig sehol semmi. A segítségüket kérem!

Özv. Szövérfi Jánosné
2254 Szentmártonkáta, Petőfi u. 30.

Fejőgépet szeretnék vásárolni, csakhogy 3800—4000 forint körülit a környéken nem kapni, drágábbra meg nem futja. Nagy szükségünk volna rá, mert idős emberek vagyunk és másképp már nem győzzük a munkát. Pedig a tej is fontos.

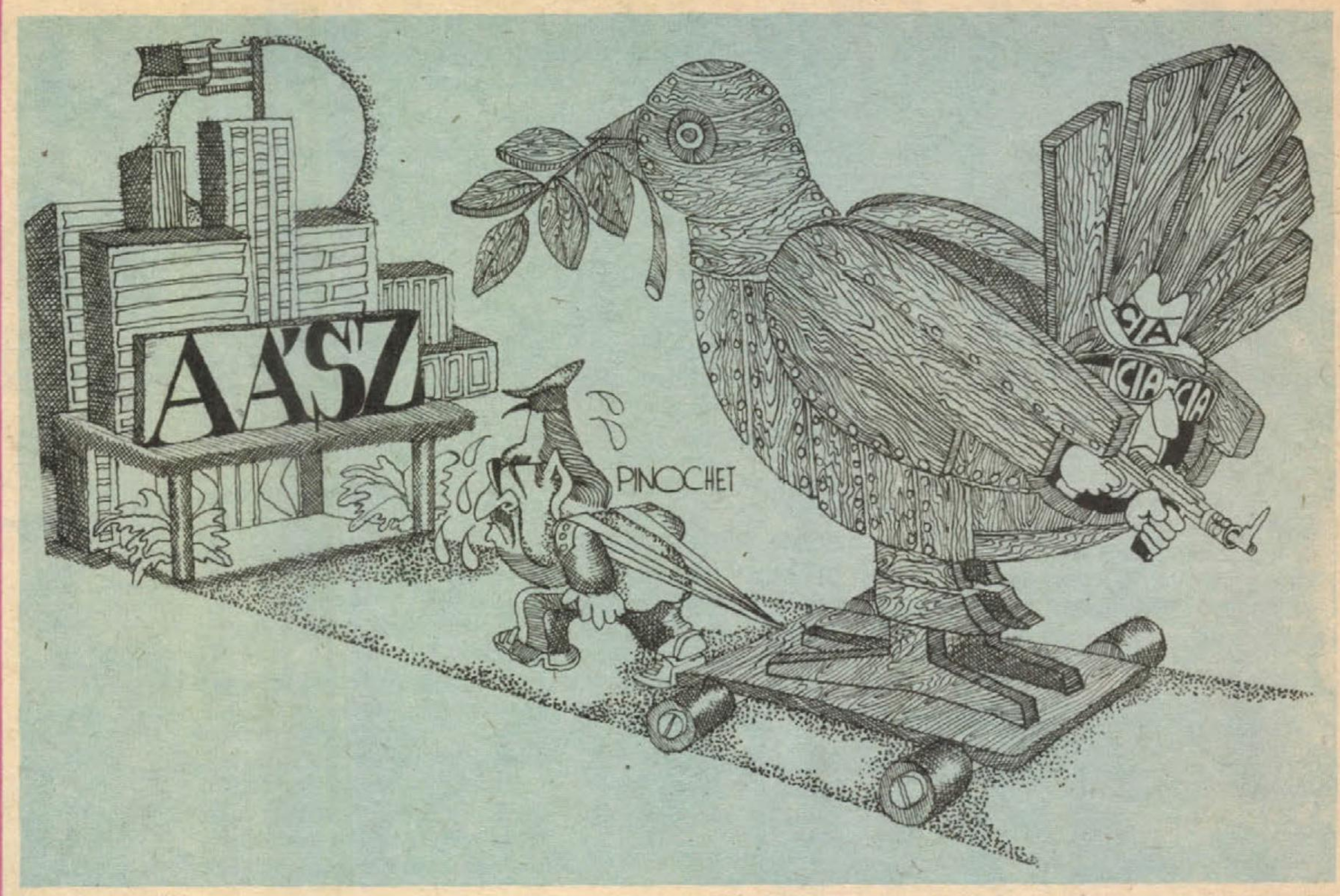
Bíró István
3253 Istenmezeje, Bem u. 6.

MEGFONTOLT EMBER

— ... ha nincs más alternatíva ...

A TÁBORNOK LÁTVÁNYOS BEVONULÁSA

Lengyel Gyula rajza

FOGÉKONY LÉLEK

Törékeny asszony keresett fel a minap, a szeme ki volt sírva és a műszempilláit eláztatták a könnyek. Különben fiatal volt, és még csinos is, amikor nem hagyja el így magát.

— Segítsen rajtam! — mondta szívére szorított kézzel — hiszen egy lakótelepen lakunk. Próbálja elintézni, hogy ne a mi parkunkban helyezzék el azt a kútfigurát a hableánnyal! Ne engedje, hogy egy kétéves kis szőke angyal apa nélkül maradjon!

Azt sem tudtam, mit kérdezzek erre:

— Ki az a kis szőke angyal? — dadogtam végül is.

— Máliber Ákos — mondta a fiatal nő. — Az én kisfiam. Ha azt a kútfigurát felállítják a házunk előtt, Rezső el fog hagyni minket, tudom jól!

Szívet tépő zokogásban tört ki. Hoztam neki egy pohár hideg vizet, hogy szedje össze magát.

— Ha jól értem, Rezső az ön férje. Így van?

Könnyein át bólintott:

— Máliber Rezsőné vagyok — nyújtotta a kezét. — Nem is tudom, mit nem mondtam még...

— Azt nem mondta, hogy mi köze van Máliber úrnak a kútfigurához?

— Hatással lesz rá! — szepegte az asszony. — Az a hableány gyönyörű, láttam a fotóját.

Kezdtem elveszíteni a türelmemet.

— És ön a férjét félti tőle? Egy kőszobortól, aki ráadásul még hal is, derékon alul?

— Nem hal — rázta meg a fejét a boldogtalan nő. — Széles csípőjű, fiatal lány és én ismerem a férjem ízlését. Maga nem tudja, hogy a Rezsőre milyen hatással vannak a köztéri szobrok! Négy évvel ezelőtt minket is egy köztéri szobor hozott össze! A „Jegyespár" szobra, a balatonvékonyi mólón! Ott ült Rezső a szobor előtt, és amikor meglátott, megkérte a kezemet.

— És ezt a szobornak köszönheti? — kérdeztem viccesen.

— Annak! — kiáltotta Máliber Rezsőné akkora meggyőződéssel, hogy elámultam. — A férjemre fantasztikus hatással vannak a köztéri szobrok! Rabul ejtik és képtelen megszabadulni a hatásuk alól! A nászutunkon, a zsöllyepusztai menedékház előtt állt egy szobor: erdei faun, pán-síppal. A férjem egy délutánon át nézte, és másnap vásárolt egy furulyát. Attól fogva minden hajnalon kint ült az erkélyen és furulyázott.

— Érzékeny lélek lehet — jegyeztem meg.

— A házasságunk első évében albérletben laktunk — mesélte a fiatalasszony felbátorodva. — A Népstadion mellett, az ablakunk egy szoborra nézett, az „Ökölvívók"-ra. Rezső éjjel-nappal súlyokat emelgetett, expanderezett. Akkoriban — pirult el szemérmesen Máliberné — nagyon vágytam egy kisbabára. De ez a tervem csak akkor sikerült, miután lakást kaptunk a völgyesi lakótelepen, s egy szobor állt a parkban: „Anya, gyermekével". Akkor jött a kis Ákos! Istenem, ha tudom, hogy mi vár majd rám, dehogy cseréltem volna el azt a pici garzont erre a mostani kétszobásra...

Máliberné megint a zsebkendője után kapkodott. Megsimogattam a fejét:

— Fel a fejjel, asszonyom! Az a kút még nincsen ott, még sok minden történhet. És talán nem is a hableány varázsolja el majd a férjét, talán maga a kút, a csillogó víz. Esetleg a horgászás ejti hatalmába a kedves férjét!

Mit tesz a szerencse! A hableány nem került a lakótelepünkre! Máshová került, hozzánk pedig egy modern kompozíciót helyeztek el: két nagy golyón egy kisebbet.

A szerencsétlen Máliber Rezsőné pedig azóta minden este a borkimérésből viszi haza a férjét. A modern szobor ugyanis az érzékeny Rezsőnek nem mondott semmit, hát rászokott az italozásra.

Somogyi Pál

PIHENŐ PEDAGÓGUS

– Szeretettel köszöntjük az állandóan Magyarországon élő hazánkfiát!

Levélváltás a huzatról

Kedves Szerkesztő úr!

A 4-es villamoson utaztam a minap. Ülőhely hiányában, az egyébként nem zsúfolt kocsi közepén álltam. Minden ablak, jobbról-balról nyitva volt, a huzattól nyilallt a fülem. „Az egyik oldalon fel kellene csavarni az ablakot, nagy a huzat", szólalt meg bátortalanul egy idősebb néni. Én helyeseltem, ugyanezt tették mások is, de egy kényelmesen ülő útitársunk kijelentette: „Melegben megfullad az ember, az orvos szerint huzat nem létezik." Szó szót követett, én sem álltam meg, hogy ne szóljak bele a vitába: „Huzat igenis van!" és bizonyságul megmasszíroztam a fájó nyakszirtemet. „Nem érti? Orvosi vélemény szerint nincs. Idióta!" A botrányt elkerülendő, a durva sértést elengedtem a fülem mellett, és a következő megállónál leszálltam. Jó lenne tisztázni, hogy van-e huzat a robogó villamoson, hogyha mindkét oldalon, egymással szemben nyitva vannak az ablakok? És hogyan lehetne elkerülni az emiatt gyakori vitákat?

Kedves Olvasónk!

Azt hiszem, helyesen cselekedett, hogy leszállt a villamosról. Persze karakánabb megoldás lett volna, hogyha az „idióta" halatán, az ismert anekdotának megfelelően, így válaszol: „Örvendek. Én pedig Kerekes vagyok."

Szerintem van huzat, de ebben nem vagyok mértékadó. Ugyanis reumatikus alkat lévén, a tömegközlekedési járművek ablakainak kereszthuzatánál jóval enyhébb légáramlást is megérzek. A nyakszirtem, a bordáim, a vállizmaim és az összes ízületeim hasogatását menten észlelem, de ez magánügy. A közügynek véltem azonban szolgálatot tenni, amikor az önt ért sértés után megkérdeztem az orvosomat: ismeri-e a gyakorlati orvostudomány a huzatot? Kitűnő belgyógyászom azt felelte, hogy régebben „orvosilag" valóban nem ismerték el a huzat létezését. Az ő nagymamája annak idején például hiába panaszkodott az orvosának, hogy „cúgot" kapott, begyulladt a szeme, fáj a nyaka és a többi, a doktor azt mondta, hogy az nem cúgtól van, mert cúg, azaz magyarul huzat — nincs. A mai orvosok azonban már óvják pácienseiket a kereszthuzattól, mert ártalmas a reumás, a csúzos és az ízületi bántalmakra hajlamos embereknél növeli a gyulladás veszélyét. A huzat létezésének és káros hatásának bizonyítására, úgyszólván mindennapi esetként említette az én belgyógyászom a gépkocsivezetőket. Többségük például éppen azért nem kerülheti el a reumát vagy más ízületi megbetegedést, mert vezetés közben mindkét oldalon nyitva hagyják az ablakot, hogy a nyári melegben élvezhessék a friss levegőt.

Ezek után, a meggyőző orvosi véleménnyel felvértezve, tartottam helyszíni szemlét a tömegközlekedési járműveken: ha van huzat, hogyan lehet védekezni ellene?

Utaztam olyan villamoson, amelynek:

1. mindkét oldalán, az összes ablak keretmélységig le volt eresztve;
2. minden ablaka zárva volt;
3. egy-egy szemközti ablak nyitva volt;
4. a szerelvény három kocsiján ugyanez variálva;
5. volt ablak kurblival, volt kurbli nélkül. Az utas vagy tudta szabályozni az ablaknyitást-zárást vagy nem.

Már nincs kalauz, aki rendet teremtsen, az utasok nem is tudnak vele veszekedni, vitatkozni, tehát egymással háborognak és mindegyikük azt hiszi, hogy neki van igaza. A kocsi vezetőjétől pedig senki sem kívánhatja, hogy az utasokkal is törődjön, mert akkor ki vezetné a villamost?

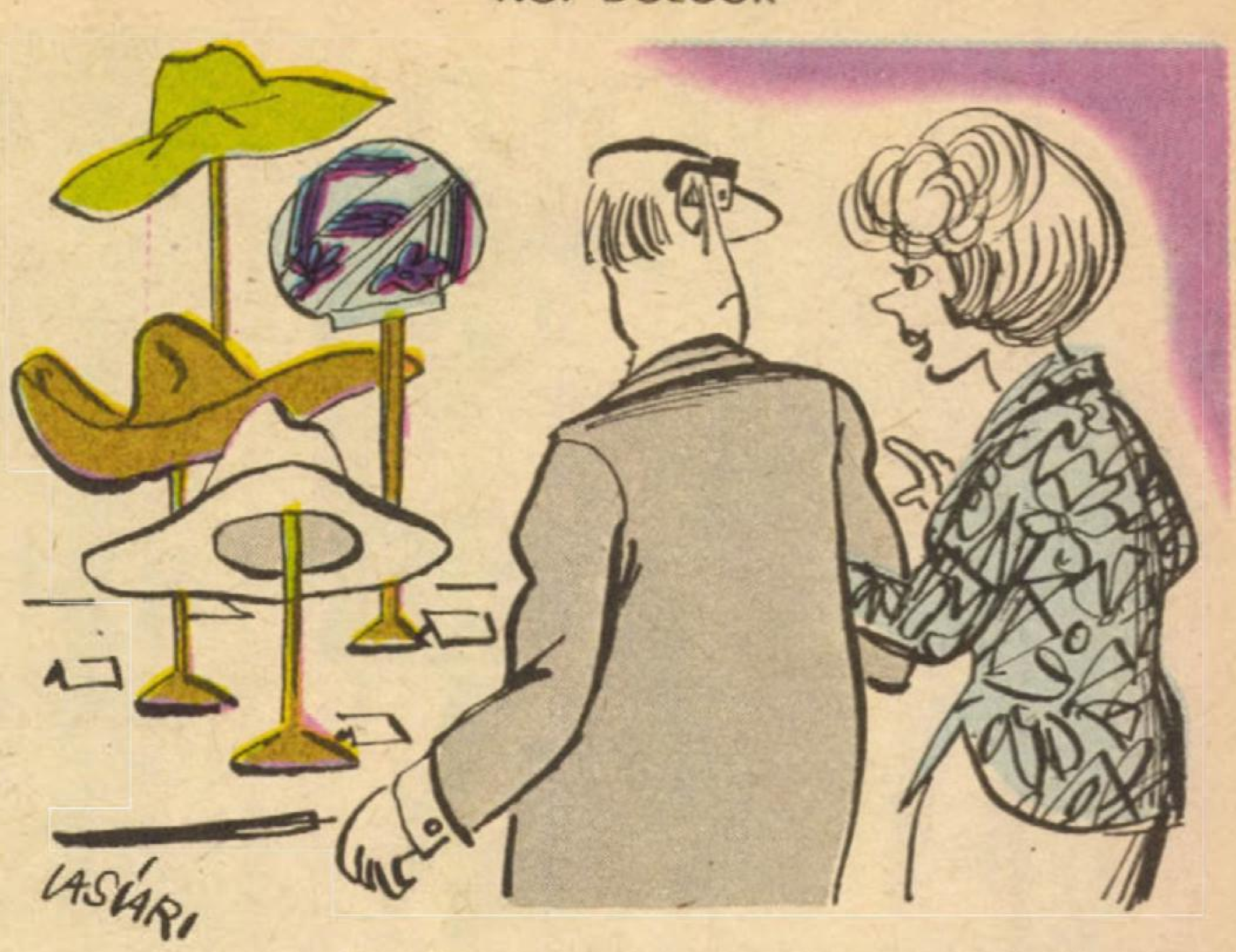
Ezzel egyedül a BKV vezetőségének kellene törődnie. Például legalább úgy, hogy minden villamos kocsiban (autóbuszban, troliban) jól látható helyen felfüggesztenének egy feltűnő betűkkel nyomott táblát:

CSAK A KOCSI EGYIK OLDALÁN SZABAD AZ ABLAKOT NYITVA TARTANI!

A többit bízzák a nagyérdemű utazó közönségre. Ahogy én ismerem magunkat, még így is lesz vita és veszekedés. De akkor legalább tudja az utas, hogy miért veszekszik és kinek van igaza.

Földes György

NŐI DOLGOK

– Dezső, sajnos, nagyon tetszik az a kalap!

FÚRÁS

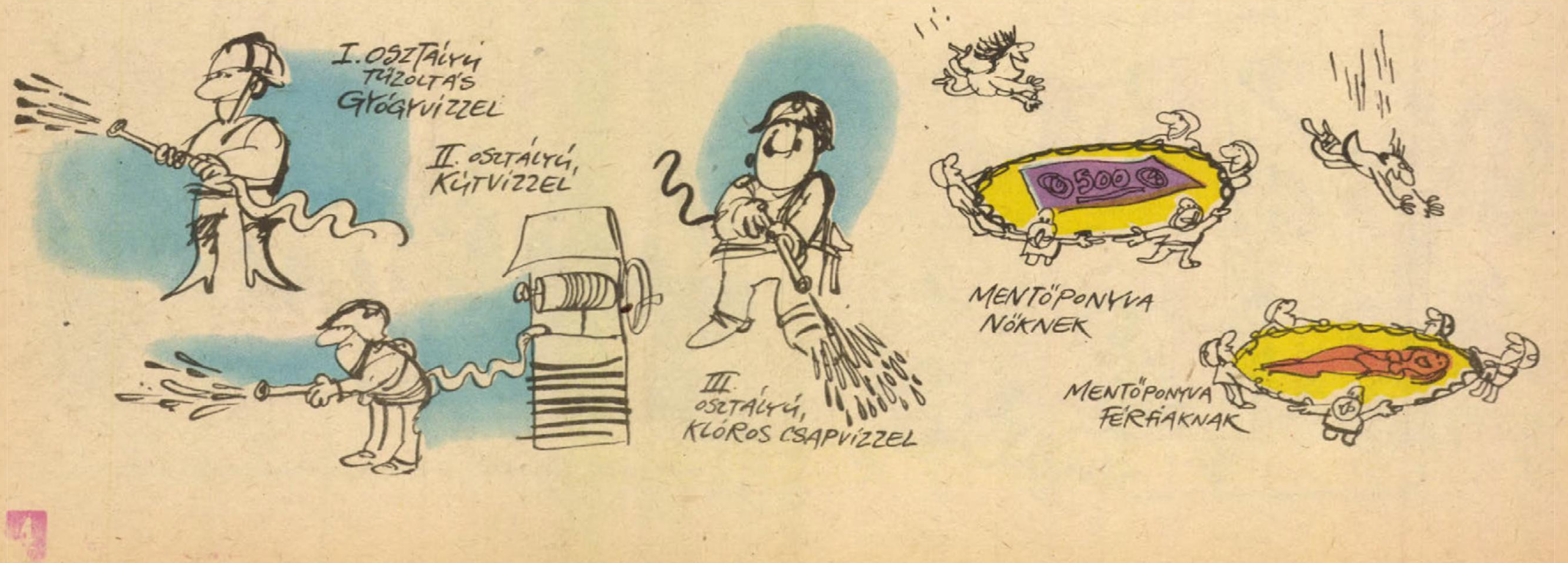
– És esténként egy beatzenekarban játszik!

SZÁMÍTÓGÉPEK

– Rossz program – Jó program

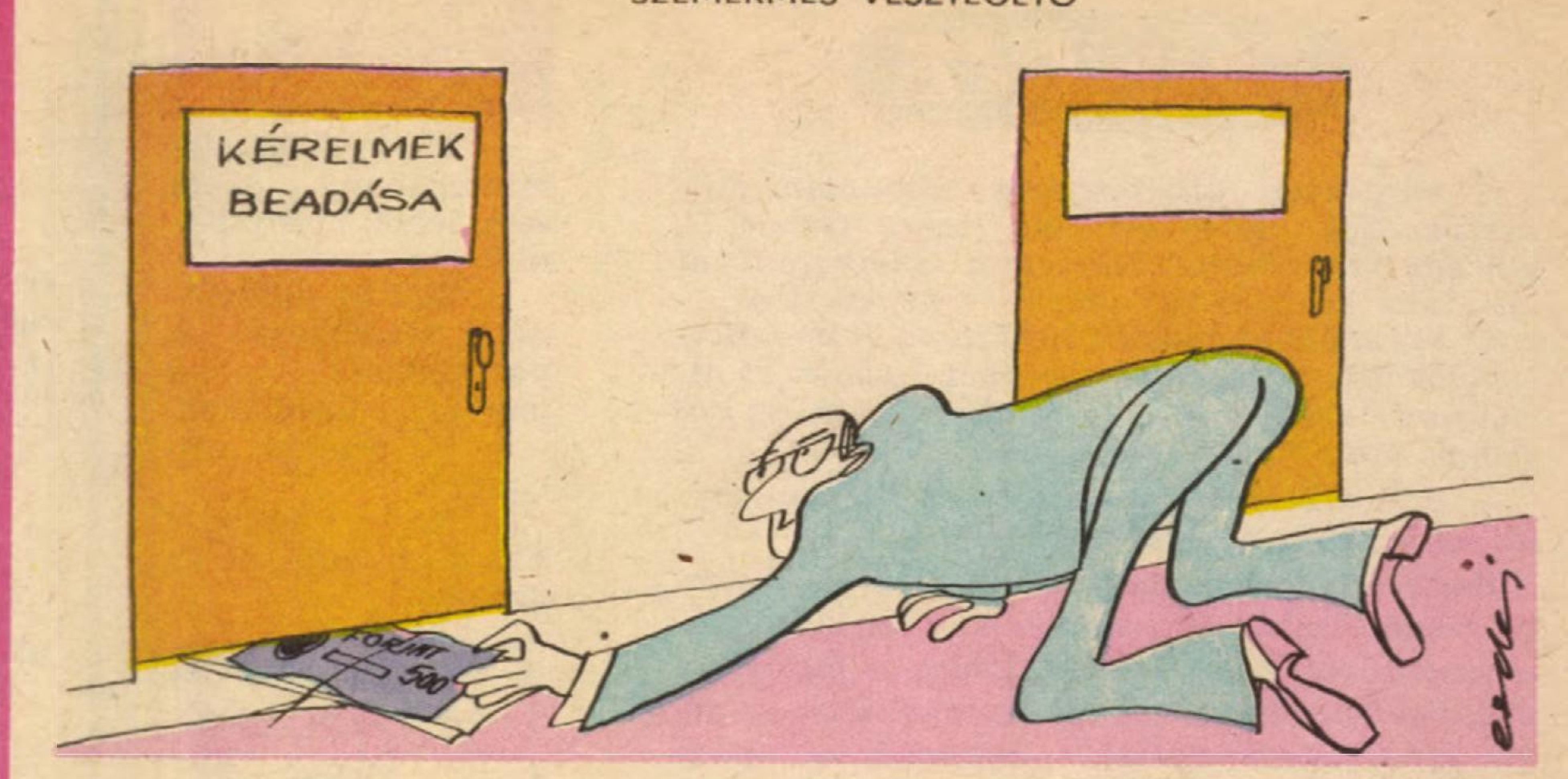
SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD TŰZOLTÓI

– Látod, ha rendesen tévétornáznál, te is ilyen lehetnél!

SZEMÉRMES VESZTEGETŐ

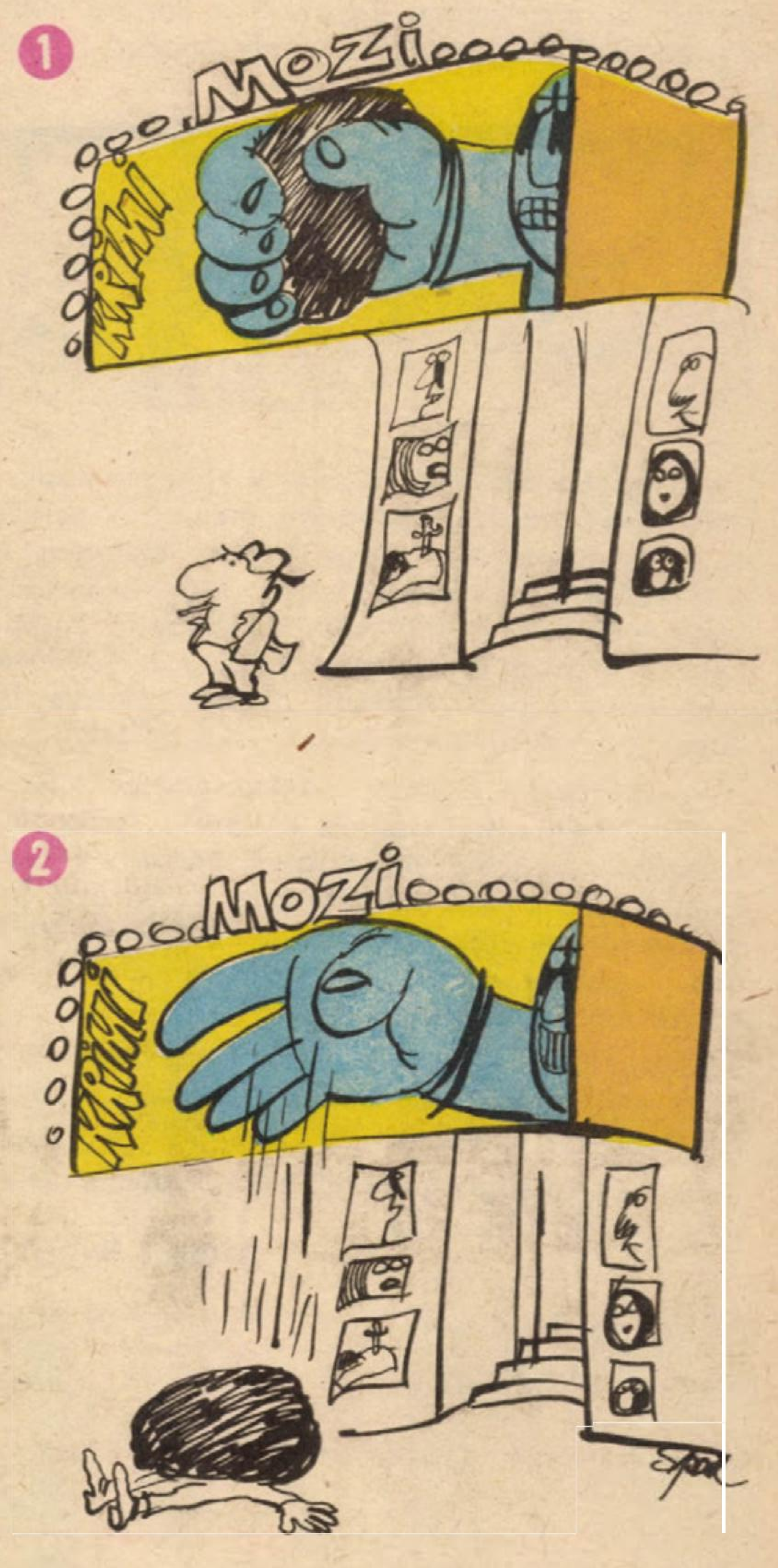
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Rosszul megy a vidéki vándorcirkuszosnak. A nézőtér estéről estére tátong az ürességtől. Egy délelőtt bemegy az oroszlánketrecbe és órák hosszat szomorúan tekint a lesoványodott fenevadra.

— Nem fél, hogy megeszi? — kérdi egy arra járó ember.

— Sőt, ellenkezőleg. Ha továbbra is ilyen rosszul megy a cirkusz, félek, hogy én fogom megenni őt.

KRIMI

HÍRES SZÍNÉSZ A VILLAMOSON

Na, végre sikerült szabad helyet találnom. Az egyetlen üres pad... Nicsak, milyen ismerős ez a férfi, srégen szemben! A merész orra, az előreugró álla, a jelentékeny homloka! Szakasztott Vizikői Jenő! Micsoda ötlet... Majd éppen Vizikői Jenő rázatja magát a hatoson. Ugyan! Az ilyen menő fejek elegáns, márkás, böhöm nagy kocsikban gurulnak. Nem ereszkedik le egy ilyen Vizikői magunkfajták közé a hatosra. Nem vagyunk Svédországban, ahol a boldogult öreg király biciklivel járt cigarettát vásárolni, vagy Hollandiában, ahol Julianna királynő és férje kerékpárral kirándulnak vasárnaponként. Nálunk már egy osztályvezetőnek sem fűlik hozzá a foga, hogy villamoson utazzon. Rongyrázás, kivagyiság! Hol tartunk mi még az igazi, művelt demokráciától! Van mit tanulnunk. Pont Vizikői! Itt, a hatoson! Pedig esküszöm, még sokkalta jobban becsülném ezt a nagy színészt, ha nemcsak a legjobb Bánk bánt ismertem volna meg benne, hanem azt is látom, hogy igazán demokratikus érzésű, szerény ember. Más szemmel nézném jövő héten az Othellóját is — na persze, ha egyáltalában jegyet kapok hozzá —, ha ő ült volna itt a villamoson.

Nicsak — most erre fordult. A fejemet eszem meg, ha ez csakugyan nem a Vizikői! Nem csupán az álla, a homloka, az orra pont ugyanaz, de még az a szemölcs is a jobb arca közepén, amely tévéközvetítéskor, közeli felvételben, zavarni szokott. És a tekintete! Jellegzetes Vizikői pillantás, az a busongó, szomorkás, mégis fürkész tekintet! Ez igen! Itt! A hatoson! Vizikői! Nemcsak nagy színész, de izig-vérig demokratikusan gondolkodó, szerény jellemű ember. Feltétlenül megnézem jövő héten az Othellóját. Ha törik, ha szakad, de szerzek hozzá jegyet. Ezentúl még sokkal többre becsülöm. Egy ilyen művész megengedhetné magának, hogy tíz kocsit is tartson, s ehelyett itt szorong a nép között!

Megengedhetné magának Vizikői, hogy tíz kocsit is tartson? Akkor viszont mégsem értem, miért rázatja magát a hatoson. Mert mégiscsak kényelmesebb ugyebár egy sima rugózású, jó márkájú kocsiban kényelmesen hátradőlni. Meg mégis — kicsit furcsa, minden valamire való ember kocsin jár. Nézzük csak. Vizikői már nem fiatal ember. Megvan vagy ötven. Ilyenkor kezd a tehetség, az invenció kopni. Tényleg, most, hogy erre gondolok, feltűnik nekem, rég láttam tévében szerepelni a jó öreg Vizikőit. Meg filmet sem igen forgatnak vele mostanában. Úgy látszik, kopunk, kopunk, kifelé a szakmából... Tényleg, ahogy jobban megnézem, már az álla sem olyan előreugró, inkább gyönge és jelentéktelen. A szeme is kissé vizenyős, a homloka is csak azért tűnik jelentősnek, mert alaposan kopaszodik. Szegény öreg pacák, idős napjaira ide jutott... Á, meg se nézem az Othellóját. Méghogy jegyért törjem magam. Pénzt dobjak ki azért, hogy egy ilyen mindenből kikopott, öreg ripacs komédiázását nézzem, aki a hatoson rázatja magát.

Kertész Magda

– A férjemnek éjjel-nappal az autója van a fejében.
– Örülj neki, nincs garázsgondotok!

ZSÖLLYE

A városligeti úttörőmajális számtalan művészvendége között ott volt Koncz Gábor is, aki egy kicsit késve érkezett a kötélkordonnal elkerített színpadhoz, ahová — gépkocsival — csak engedéllyel lehetett behajtani. Koncz sietve előkapta farmerének zsebéből a papírt és átnyújtotta a kordont őrző rendőrnek, aki mosolyogva adta vissza.

— Beengedem művész úr, mert jól ismerem, de ez a papír nem az engedély.

Koncz csak egy pillantást vetett a papírlapra és rögtön rájött a rendőr jókedvének okára: a rendezőség a művészek számára is biztosított étkezési lehetőséget a büfé-sátrakban és az erről szóló kartonlapocskát nyújtotta át kocsibelépő helyett a rendőrnek.

A papíron mindössze ennyi állott: „Érvényes egy pohár tejre!"

Koncz Gábor zavartan szabadkozott: — Elnézést, de azt hittem, hogy aki a kordon előtt áll, az „tejhatalommal" van felruházva!...

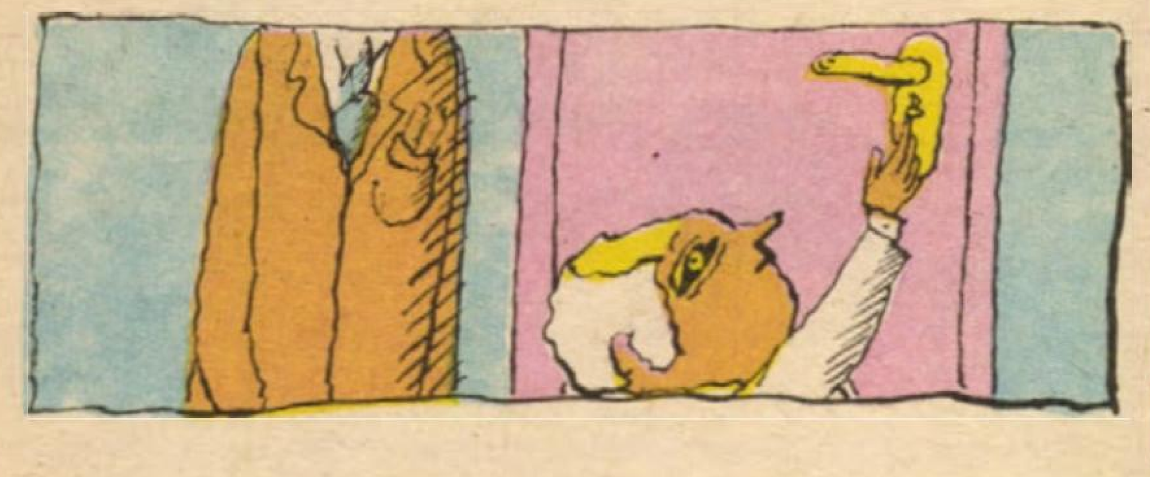
A Vidám Színpad népszerű rendezőasszisztense, Bán Zoltán, nyugdíjba ment. No persze ez nem azt jelenti, hogy végleg elszakad a szakmától, hiszen a fiatalos, mindig fürge művész, továbbra is lelkes munkatársa a rádiókabaré adásainak és remélhetőleg a jövőben még sokat fogjuk hallani, olvasni másutt is, hogy „a rendező munkatársa: Bán Zoltán".

— Gyerekek! Nagyon boldog éveket töltöttem itt! Rendezőasszisztens voltam... néha játszottam... sokszor fordultatok hozzám a legkényesebb művészi kérdésekben... barátja lehettem és lehetek a legnépszerűbb színészeknek... én azt hiszem, mindent elértem ebben az életben, amit akartam...

Kabos Laci ekkor rápillantott az apró termetű Bánra, aki még a kis Kabosnak is csak a válláig ér, és halkan megjegyezte:

— Zoli valóban mindent elért. Csak a kilincset nem érte el soha...

Rátonyi Róbert

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Mit csinálsz mostanában, sehol sem lehet téged látni?!

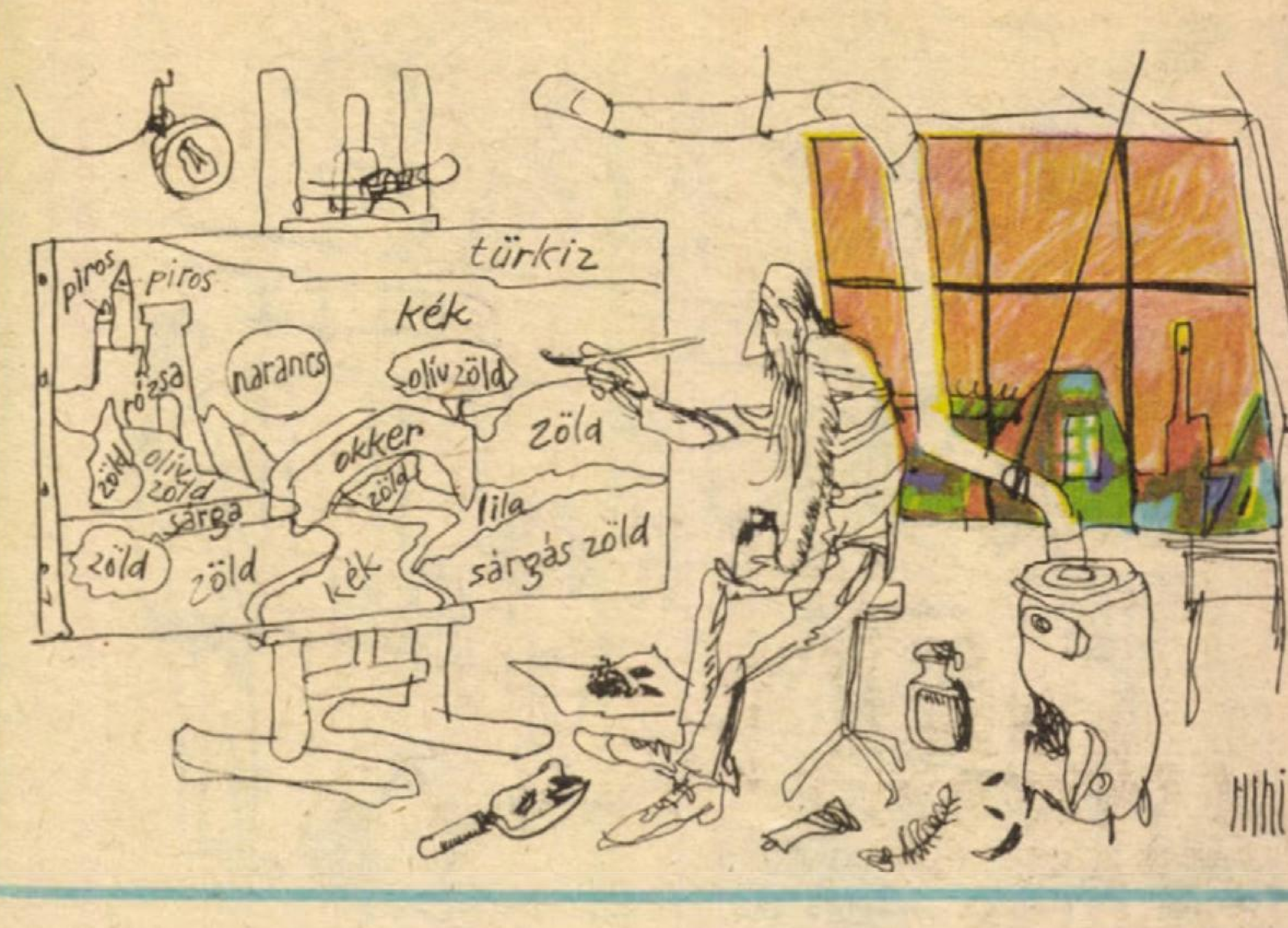
— Egy új találmányon kísérletezem, a postagalamb és a papagáj keverékén.

— Mi értelme van ennek?

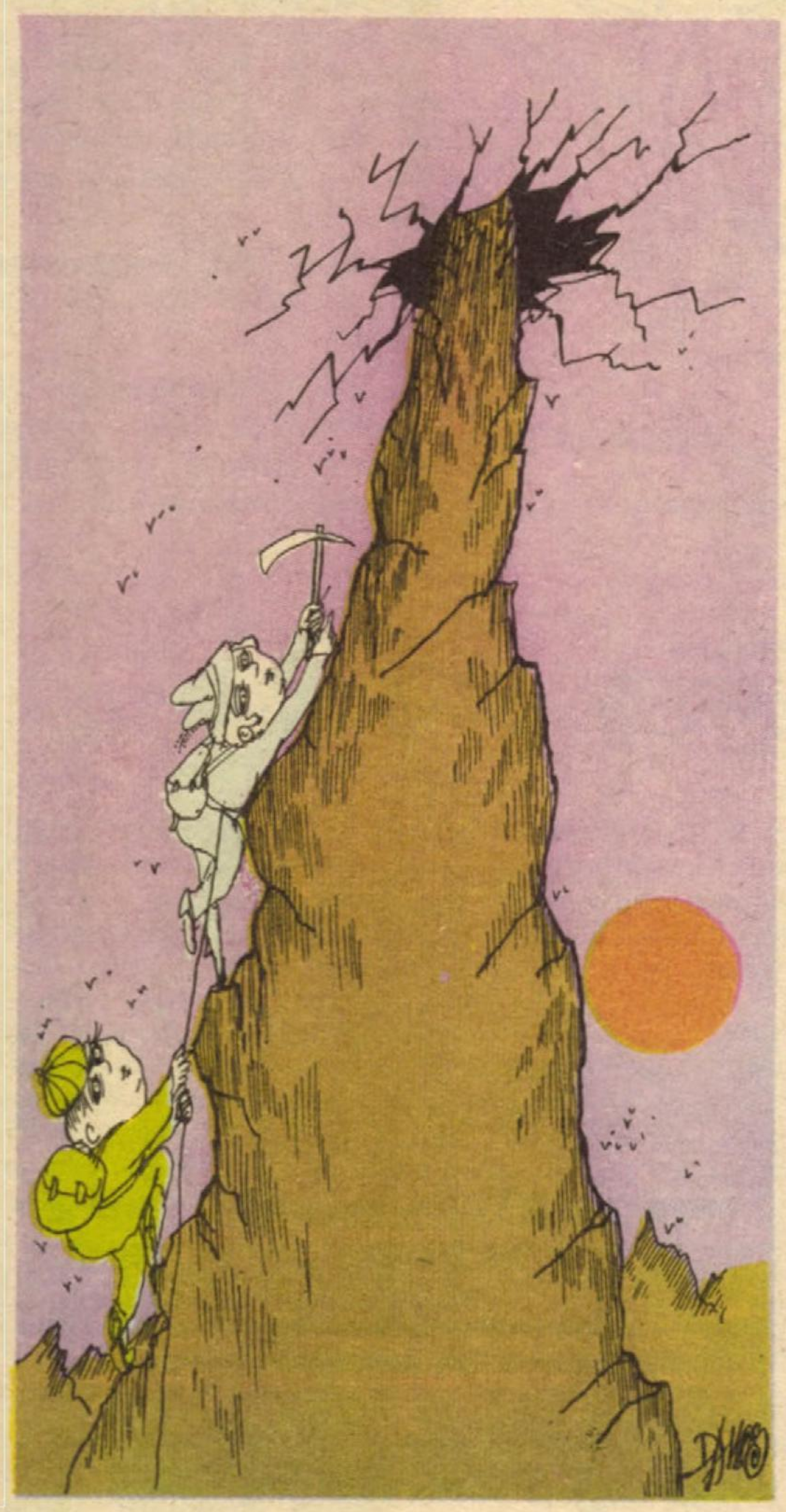
— No hallod?! Élőszóval adja át az üzenetet.

MŰTEREM

HEGYMÁSZÓ REKORD

Idén is lesz

A METEOROLÓGUS

A hangját mindenki ismeri. Kedves hang s az akusztika nem csal, olyan az egyéniség is: Kerényi Nárcisz, a Meteorológiai Intézet tudományos munkatársa.

— Egy alapvető kérdés: lesz-e nyár az idén?

— Kettő is. Mert a csillagászok nyara és a meteorológusoké tudományos szempontból két teljesen különálló dolog.

— Valamelyik csak beválik. Milyen lesz a meteorológusoké?

— Mint a többi. Lesznek nagyon meleg napok és nagyon hideg napok. Már persze az évszakhoz képest.

— Bizonyára kapnak leveleket?

— Telefonokat is. Egy férj felhívott: kitart-e még a szép idő? Mondtam, hogy három-négy napig feltétlenül. Nagyon örült, legalább addig se jön haza a felesége a Balatonról. Másvalaki kéthetes prognózist kért, ugyanis az NDK-ba utazik és csak egy szandált akar magával vinni. Tanulság: könnyebb öltöztetni, mint jósolni.

— Milyen arányban jönnek be az előrejelzések?

— Úgy 80—85 százalékban.

— Hány aranyat vár a meteorológus Montrealból?

— Tízet-tizenkettőt.

Ha ez 80—85 százalékban bejön, attól fogva kalaplevéve hallgatjuk az időjárásjelentést.

A ZÖLDSÉGES

Stand a Kolosi-piacon. Névtábla: Tóth Imre. Kuncsaftok percenként. Árakról egy szót se.

— Hogyan él a zöldséges?

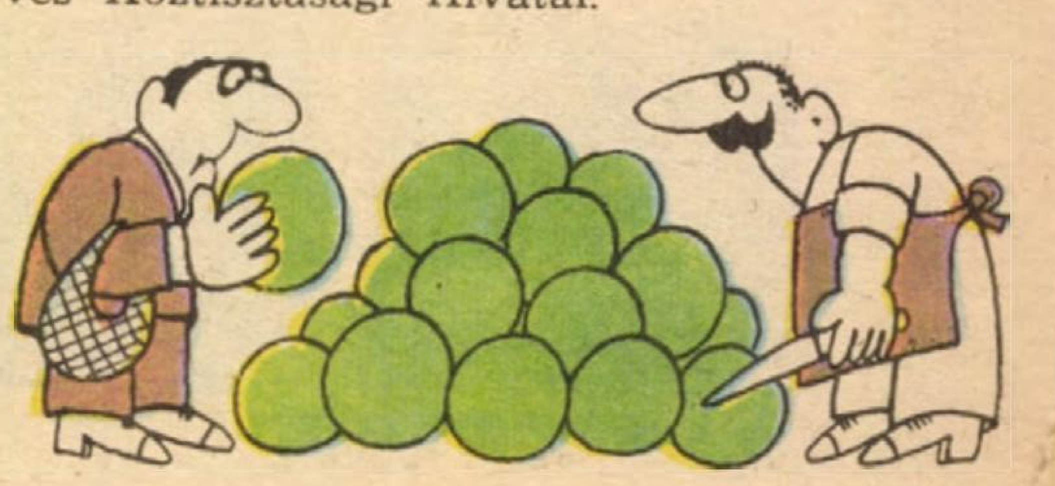
—Egyformán. Este kimegyek áruért a csarnokba, ott vagyok reggelig. Reggel nyitok, itt vagyok estig. Nem túl kényelmes, de rengeteg ágyneműt spórolok.

— Vevők?

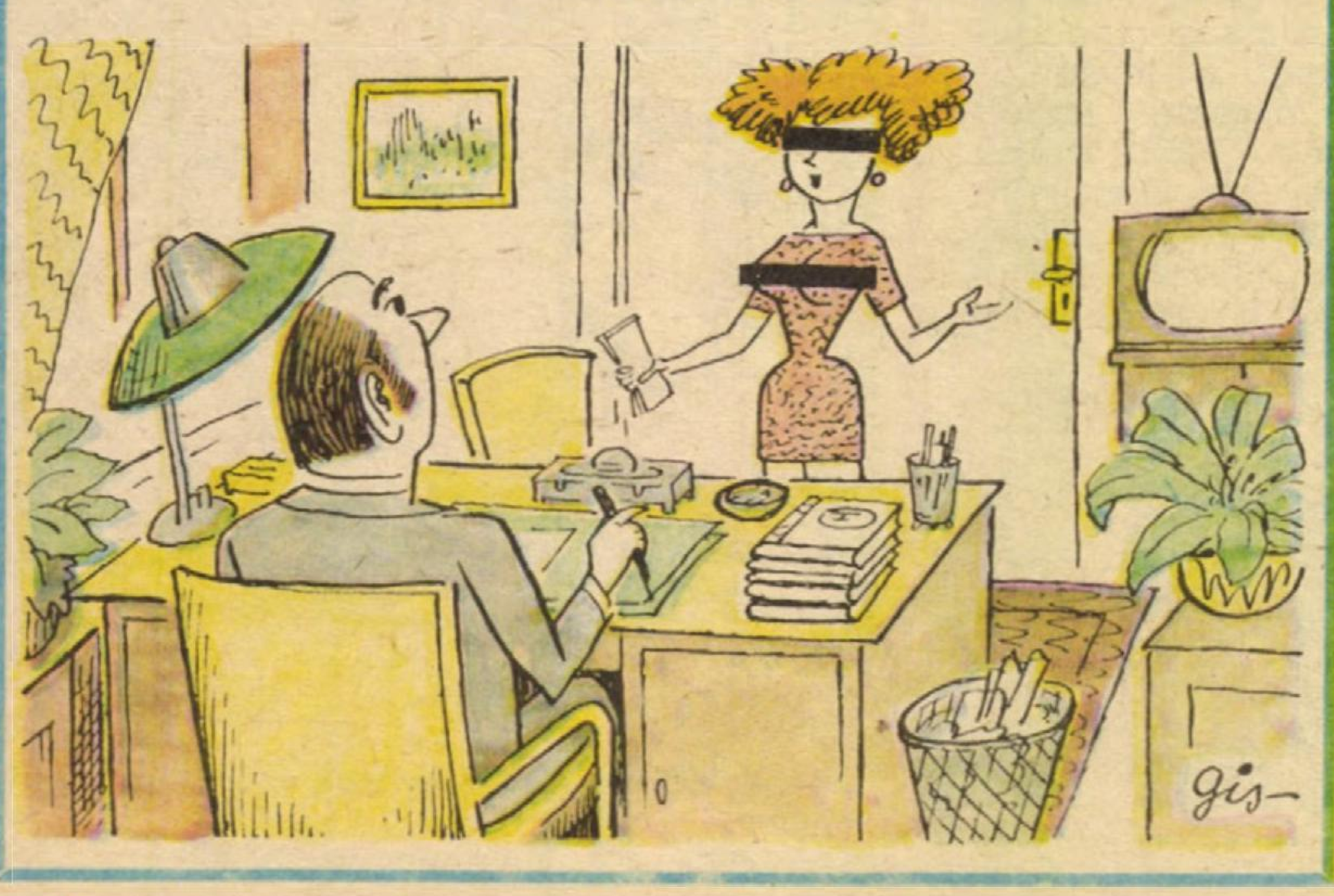
— Aranyosak. Jön egy hölgy, kedvesen megtapogatja az árut: „Mondja kérem, eláll ez a paprika még két napig"? „Természetesen kérem. Két hete áll a raktárban, miért ne bírná ki még azt a két napot?" Az ilyesmit értékelik.

— Dinnye?

— Az mindig elfogy az utolsó szemig A javát elviszi a kedves vevő, a többit a kedves Köztisztasági Hivatal.

FIATALKORÚ TITKÁRNŐ

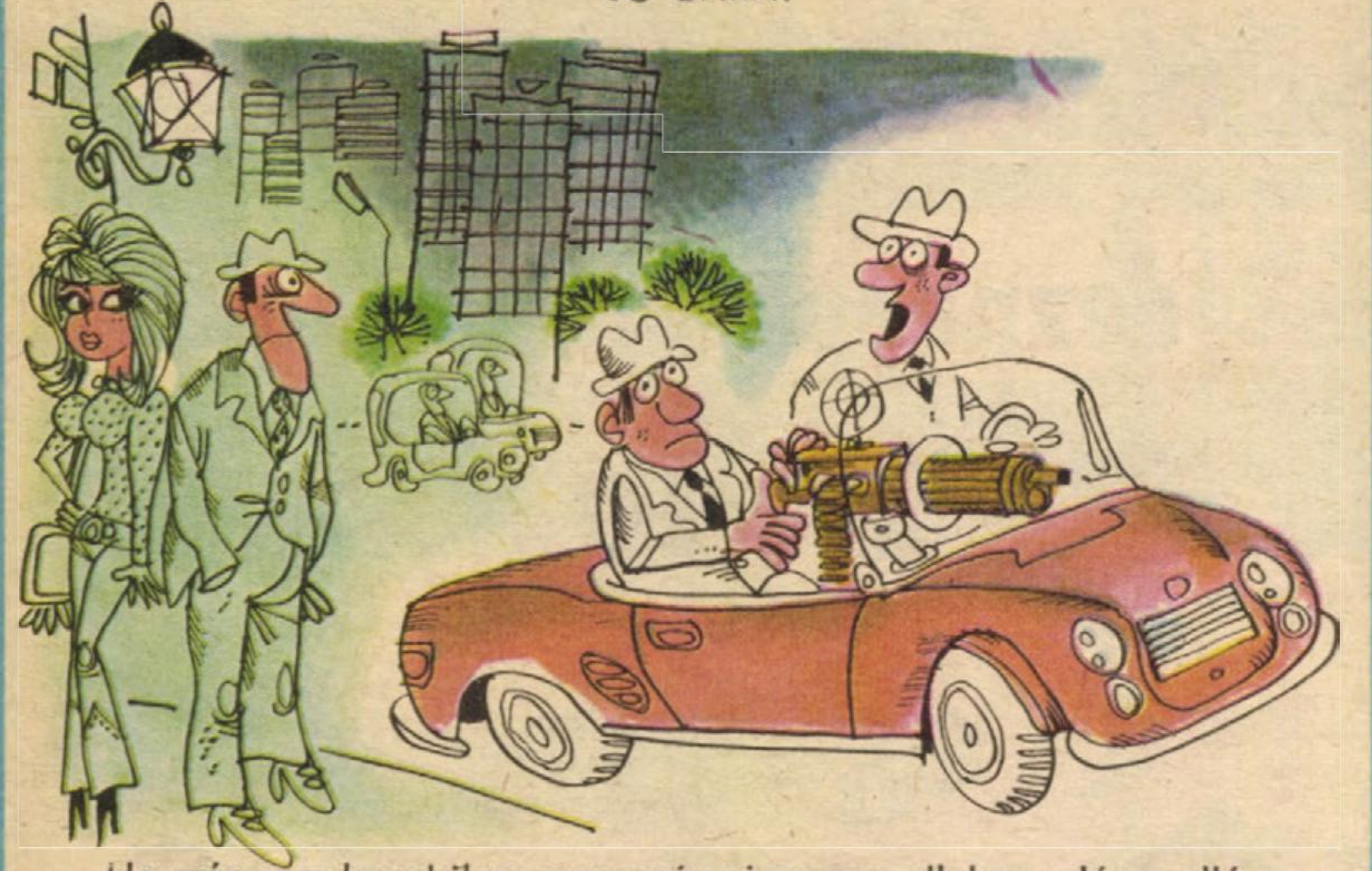
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A Nílus partján sétál egy elefánt. Egyszer csak kiugrik a vízből egy krokodil, nekimegy és dühösen leharapja az ormányát. Az elefánt egy kicsit gondolkozik, aztán mélabúsan mondja:

— Mi ebben a vicc?

JÓ BARÁT

– Ha már nem leszel ilyen agresszív, visszaengedlek a volán mellé.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Az egér negyedóráig fel s alá szaladgál az egérfogóban. Aztán megadja magát a sorsának és felsóhajt:

— Hiába minden, kénytelen leszek egy jó ügyvédhez fordulni . . .

TRIBÜN

A kisfiú óriási hegedűtokkal és szomorkás arccal várakozott a buszmegállónál. Tex Maule, a neves sportújságíró szóba elegyedett vele.

— Zeneórára megyek — mondta a srác. — A mamám rajong Mozartért.

— És te nem rajongsz érte?

— Én is rajongok. De még sokkal jobban rajonganék, ha inkább kosárlabdázott volna.

***

Az a baj, hogy se tavasszal, se ősszel nem mehetek szabadságra — mondta dr. Norman Tenenbaum, ottawai szemész. — Mindig ilyenkor van a legtöbb dolgom. Tavasszal kezdődik a futballidény. Egy csomó ember ilyenkor jön rá, hogy már nem látja olyan jól a pályát, mint az elmúlt szezonban. Ősszel indul a lóversenyévad. És nagyon sokan ott fedezik fel, hogy már nem tudják elolvasni a hirdetőtáblát.

***

A londoni sportmúzeum kutatói réges-régi fotókra bukkantak. Nagy bajuszú legények csíkos trikóban, szemükre húzott sapkával, térdig érő nadrágban, karba tett kézzel. Egy futballcsapat, alighanem még a múlt századból. A kutatók természetesen szerettek volna többet is megtudni: kik ezek, hová valók, mikortájt készülhetett a kép. A fotó hátán aztán részletes felvilágosítást találtak. Fakult tintával, régi, cikornyás kézírással ez állt ott: „Az egész banda, ahogy a múlt vasárnap összejöttünk."

***

A fairfaxi középiskola legjobb hosszútávfutója megsérült, az atléták edzője így a csapat nyolcszázasát kérte meg, hogy fusson egy ötezret is a szombati párosversenyen.

— Ötezer méter? — csapta össze a kezét az ifjú ember. — De mester, olyan messzire én csak autóstoppal szoktam menni.

***

Glen Schmeling wisconsini diák új magasugrótechnikát talált ki. Elsőosztályú tornász létére a roham végén cigánykereket csinál, majd fejjel előre repül át a léc felett. Ezzel a módszerrel nagyhirtelenjében huszonöt centit javított egyéni csúcsán és legutóbb már a 218 cm-t is átvitte.

— Fura helyzet állt elő — mondja. — Kaptam egy levelet a szövetségtől, amelyben közlik, hogy a technikám szabálytalan. Pedig még sohasem láttak ugrani. Berámázom ezt a levelet.

Olykor a szövetséget sem ártana.

(p. p.)

A PEDAGÓGIA CSODAI

nyár

HÁROM AKTUÁLIS RIPORT

— Hogyan lehet megállapítani, melyik a jó dinnye?

— Amelyiknek a héján szép szabályos rajzolat van és oldalt megpaskolva szárazon kongó hangot ad, az biztosan jó dinnye. Különben is, lékelni kell. A kedves vevő sosem vásárolhat zsákbadinnyét.

— Bizonyára csak a szép sötétpirosat viszik?

— Nem éppen. Tavaly is jött egy férfi, kiválasztott kettőt. Felvágom az egyiket, majdnem teljesen éretlen. De ő csak bólint, rendben van, maradhat. Megkérdem, hogy felvágjam-e a másikat is? Int, hogy felesleges. Mondom neki: igaza van, uram, ennél fehérebb két dinnyét az egész piacon nem találhat.

A KABINOS

Csudafehér szerelés, szépen zengő bariton, Marinovich Sándor, a Sportuszodából.

— Hogyan szólítják manapság a kabinost?

— Ezerféleképpen. A többség azt kiáltja „Mester". A bennfentesek: „Mesterke". A jópofák: „Házmester". Aztán van, aki tudja, hogy az opera a gyengém. Az azt mondja: „Maestro". Persze a legkisebbek sem akarnak elmaradni, ők is kitaláltak valamit. Azt mondják: „Kulcsos bácsi".

— Biléta?

— Rázós kérdés. Nemigen osztogatjuk. Ki győzné azt a kánikulai csúcsforgalomban? Inkább jelszót íratunk a kabinba.

— Miket írnak?

— A kilencven százalékuk azt írja, hogy „Fradi". Ez hűséges szívre vall, de a mi munkánkat nem könnyíti meg.

— Mit szoktak a kabinban felejteni?

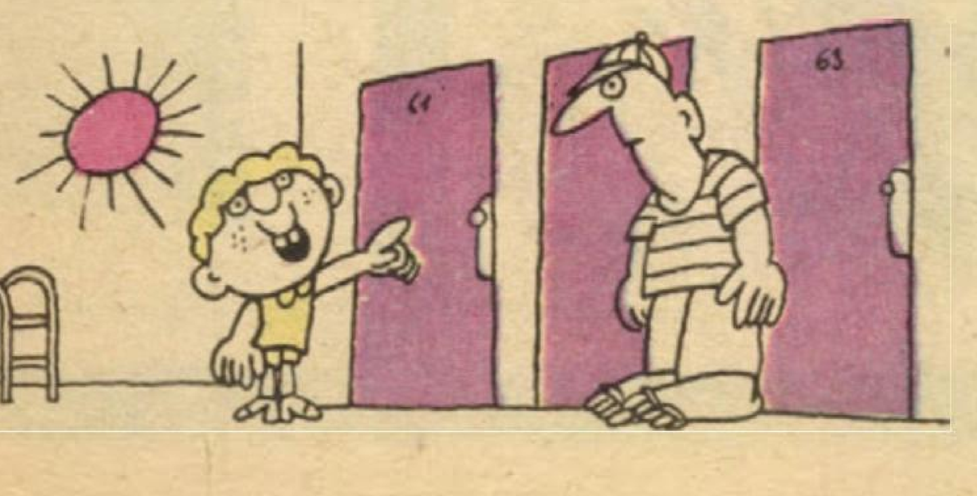
— Mindent. Szemüveget, pénztárcát, igazolványokat, útlevelet. Volt nap, hogy két nadrágot is ottfelejtettek. Vajon ezek hogyan mehettek haza?

— A legkedvesebb vendégek?

— A sportolók. És természetesen a gyerekek. Jön múltkor egy ötéves csöppség: „Sanyi bácsi, te voltál az tegnap a Művész presszóban? Mert köszöntem neked, de nem vettél észre!" Mondom neki: nagyon sajnálom, Zsoltika, ha észreveszlek, biztosan fizetek neked egy óriási fagylaltot. Felcsillan a szeme: „Sanyi bácsi, mondjuk, hogy már ott vagyunk és te észrevettél..."

Legközelebb háromszor is előre köszönünk a Sportuszodában.

Peterdi Pál

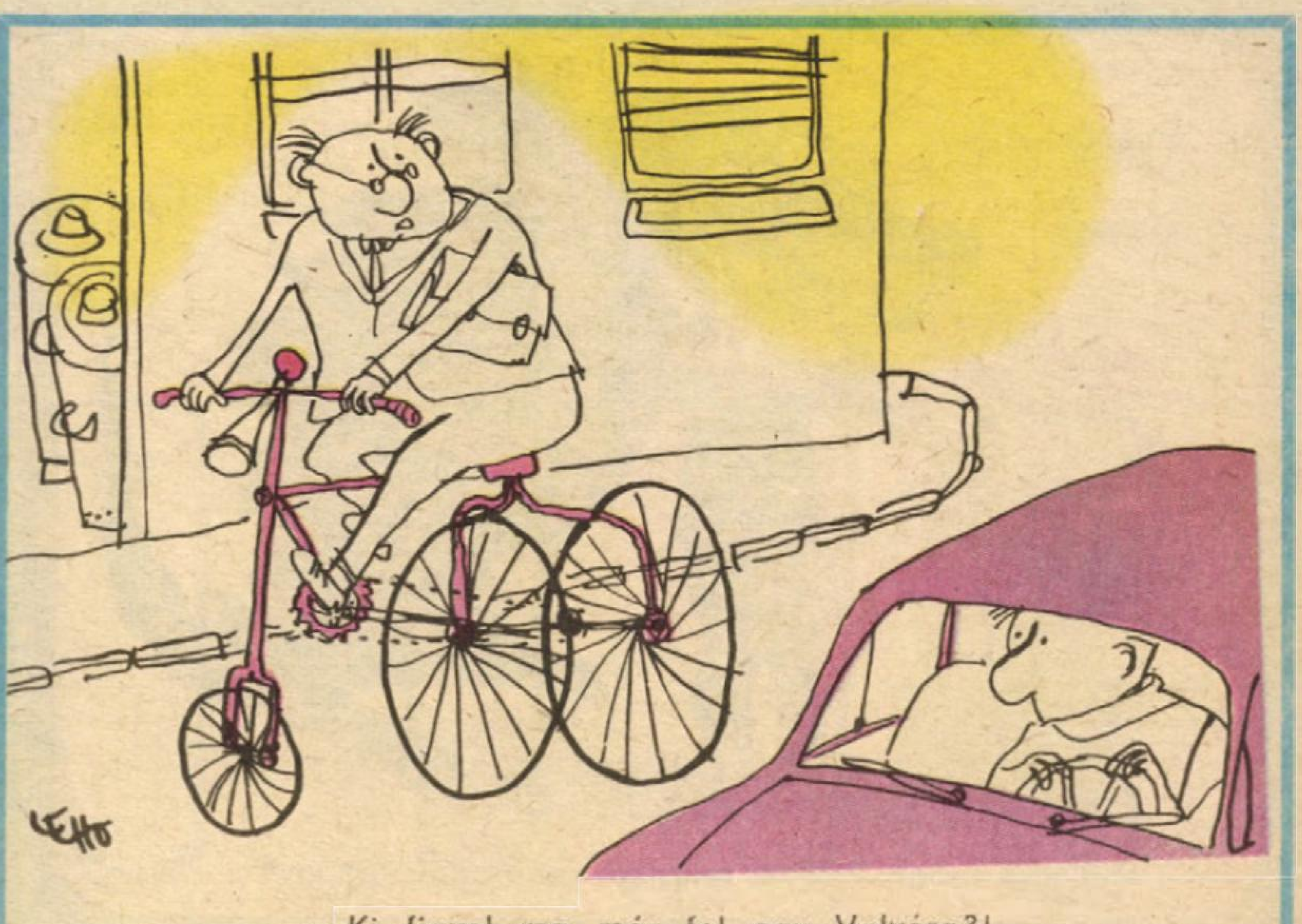

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Földrengés rázza meg a dél-amerikai várost. Ide-oda csúszkálnak a bútorok és megrepednek a falak.

— Erről jut eszembe — kiált fel szenyor Lopez —, elfelejtettem gratulálni a feleségemnek a születésnapjára!

– Ki figyel ma már fel egy Volvóra?!

Megkérdeztük rajzolóinkat:

Mit kérdeznének Mao elnöktől?

Brenner György:

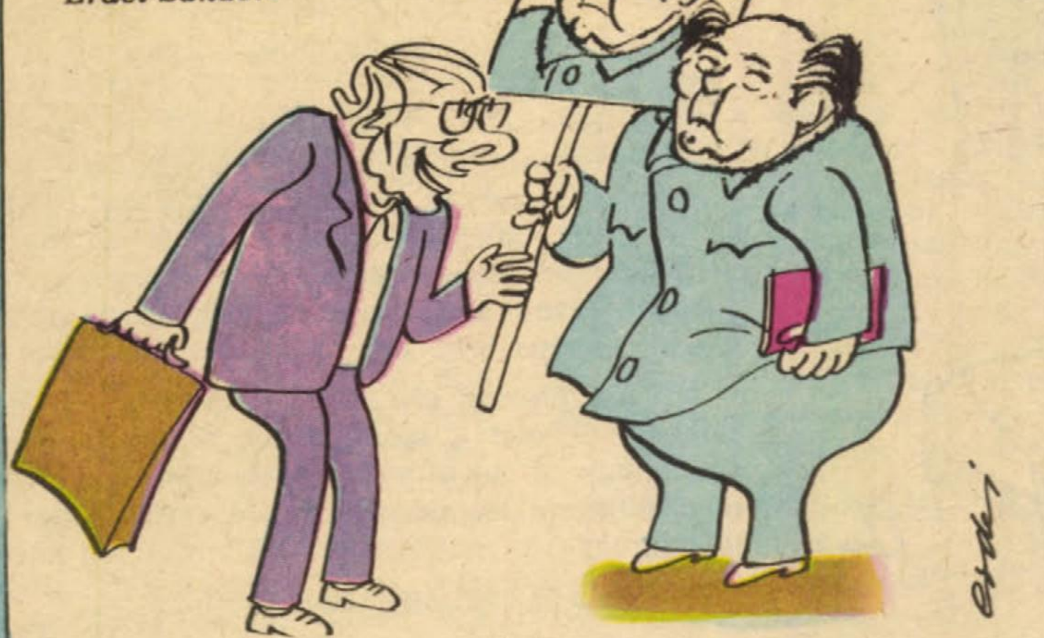
– Semmit. Mostanában kitűnően tájékoztatnak.

Sajdik Ferenc:

– Mi a véleménye a türelmetlen 70 éves fiatalokról?

Erdei Sándor:

– Hány száz millió könyvét dedikálta a könyvnapon?

Vasvári Anna:

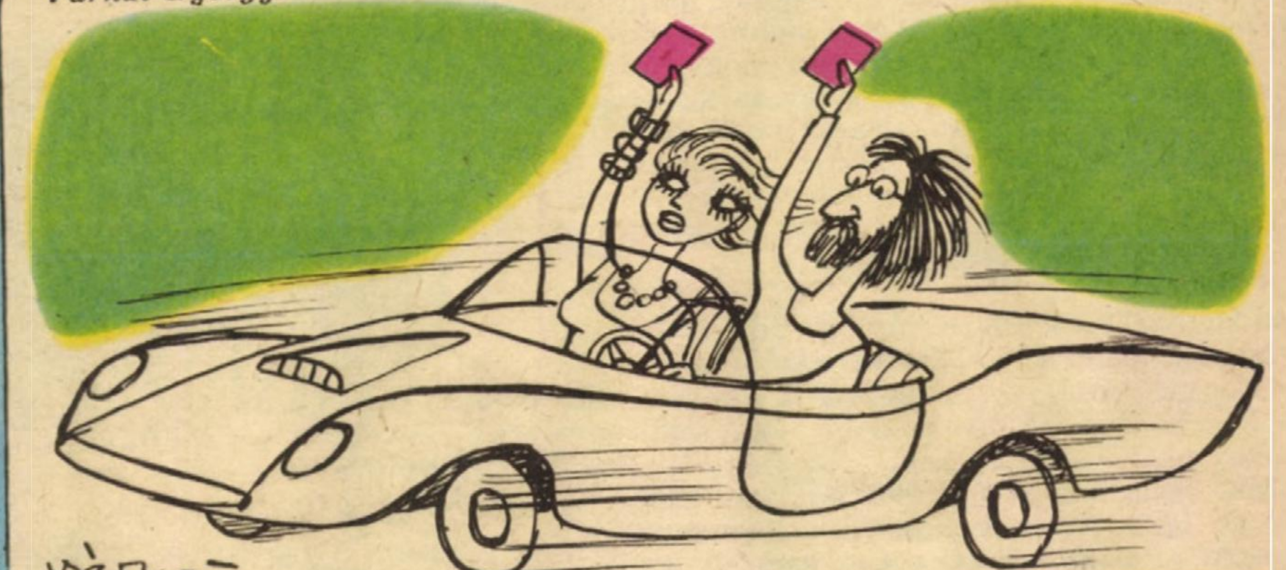
– Biztos abban, hogy a felesége csak papírsárkány?

Endrődi István:

– Melyik ellenségét tartja a legjobb barátjának?

Várnai György:

– Mi a véleménye a nyugati maoista fiatalokról?

Hegedűs István:

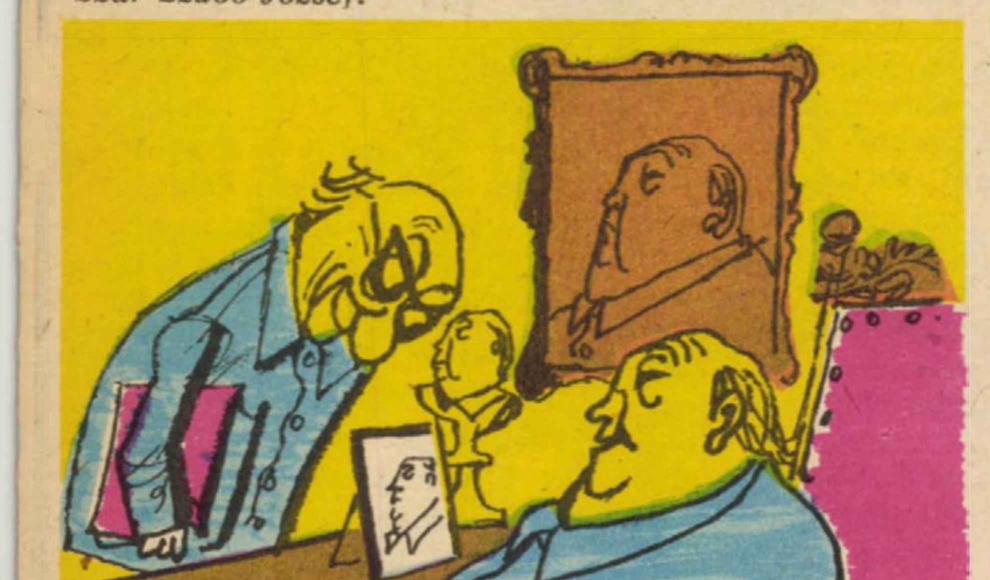
– Hány kulturális forradalmat bír ki egy Ming-kora-beli váza?

Dallos Jenő:

– Elég körültekintőnek tartja magát?

Szűr-Szabó József:

– Mennyi segélyt kapnak Albániától?

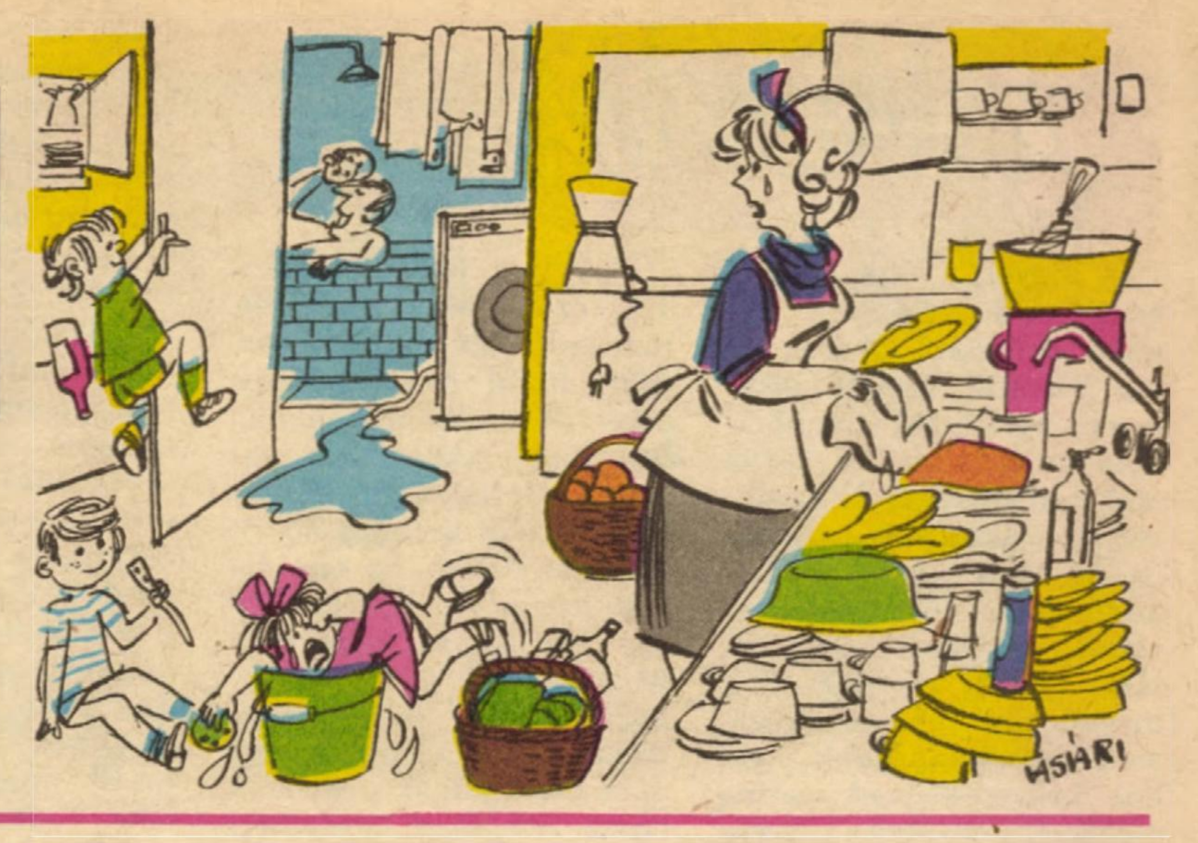
Tót Gyula:

– Mennyi önöknél az egy főre eső tömjénfüst évi átlaga?

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA LXIV.

„. . . és úrnak lenni mindenek felett" *(Madách)*

ORVOSI STATISZTIKA

Olvasom az újságban, hogy az SZTK-rendelőkben *átlagosan* három perc jut egy betegre.

Mit jelent az, hogy *átlagosan?* Ezt azt jelenti, hogy van olyan beteg, akivel az orvos tíz-tizenöt percig tud foglalkozni, és van olyan beteg, akire egy perc se jut.

Ez persze csak statisztika és az efféle számítások sohasem fedik pontosan a valóságot. A lelkiismeretes körzeti orvos nem törődik a statisztikákkal, s nem tartja magát az átlagidőhöz. Közismert továbbá az is, hogy államunk és közegészségügyi szakembereink sokat törődnek a betegekkel, az orvosellátottság terén pedig előkelő helyen állunk Európában.

Tapasztalataim szerint — s ez az én egyéni véleményem — a statisztikusok elfeledkeztek valamiről, amikor kiszámolták az átlagot. Nem vették tekintetbe a betegek *életkorát.* Pedig ez fontos tényező.

Privát felméréseket végeztem, és e felmérések szerint, ha egy idős ember megy be valamiféle panasszal az orvoshoz, akkor az átlag nem három perc és kéttized másodperc.

— Mi újság, Povács néni? — kérdi ilyenkor az orvos, félbeszakítva az adminisztrálást.

Mire a beteg:

— Fáj a . . .

— Jól van, Povács néni, majd felírunk magának valamit. Azok a zöld színű pirulák már elfogytak?

— El.

— No, csak szedje őket továbbra is . . .

Ha az orvos elég gyorsan ír, mindezt egy perc alatt is le lehet bonyolítani, s máris jöhet a következő beteg.

Képletem tehát a következő:

$$\frac{\textit{Munkaidő}}{\textit{betegek száma} + \textit{életkor}}$$

Ha ezt a képletet vesszük alapul, akkor sokkal több idő jut egy betegre, mint három perc.

De mit csináljon az a beteg, aki panaszkodni is szeretne egy kicsit. A betegek ugyanis jobban szeretnek panaszkodni, mint dicsekedni, de panaszkodásra nincs lehetőség röpke három percben.

Ilyen esetekben a beteg meghallgatja a rádió orvosi felvilágosításait vagy elolvassa a lapok orvosi tanácsait.

Nemrégiben egy olvasó levelet írt a Családi Lapnak, „Súlyos probléma" jeligére.

Idézet a válaszból:

„Ha egy ötvenéves férfinak heti 50 db Yohistrin tabletta is alig használ, akkor nyilvánvaló, hogy a nemi potenciáját ilyen eszközökkel már úgysem tudja fenntartani . . . Ha megküldi a címét, részletesebben válaszolunk."

Tehát, ha megküldi a címét, *részletesen* is foglalkoznak a panaszával. Három perc alatt — az SZTK-ban — erre sajnos, nincs mód.

Ha a levélíró vár húsz évet, és aztán elmegy az SZTK-ba, akkor majd az orvos, félbeszakítva az adminisztrálást, megkérdi:

— Mi újság, Károly bácsi?

— Az a helyzet, doktor úr, hogy . . .

— Jól van, Károly bácsi, majd felírok magának valamit. Azok a zöld pirulák már elfogytak?

— El.

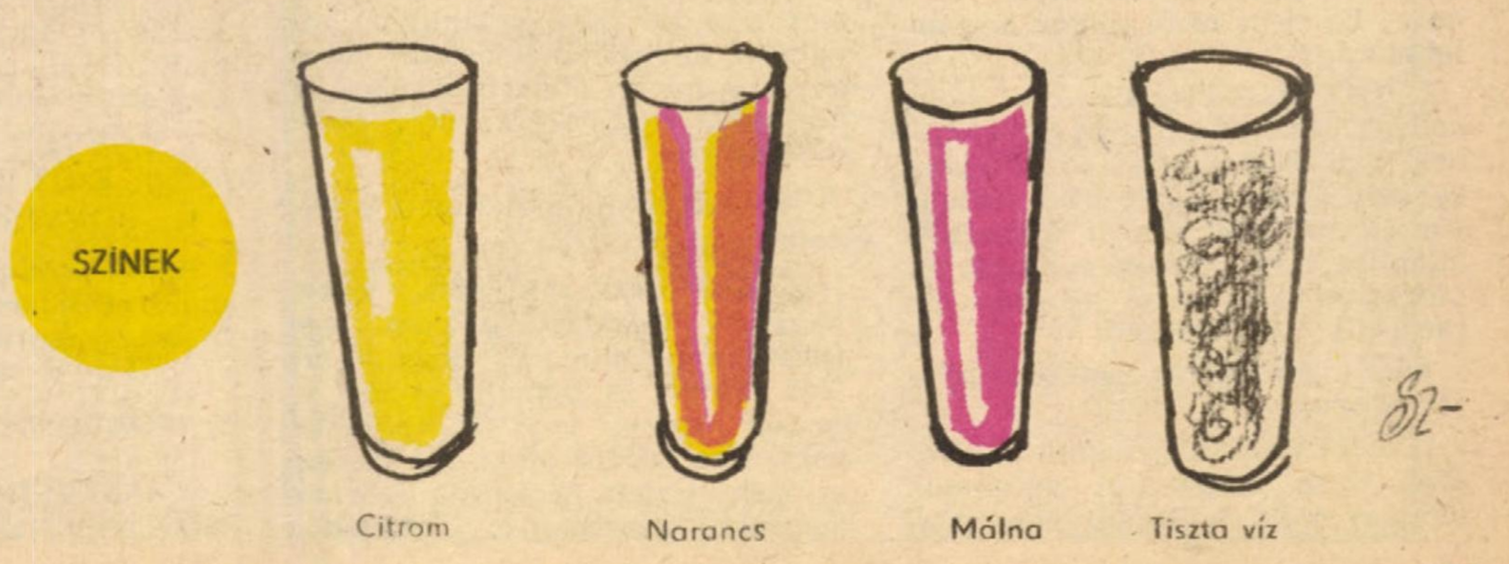
— No, csak szedje őket továbbra is . . .

*

Ezúton köszönöm meg az idős embereknek, hogy lehetőséget adnak a nagyon elfoglalt körzeti orvosoknak, hogy többet foglalkozhassanak a fiatalabb betegekkel.

Többet, mint három perc . . .

Mikes György

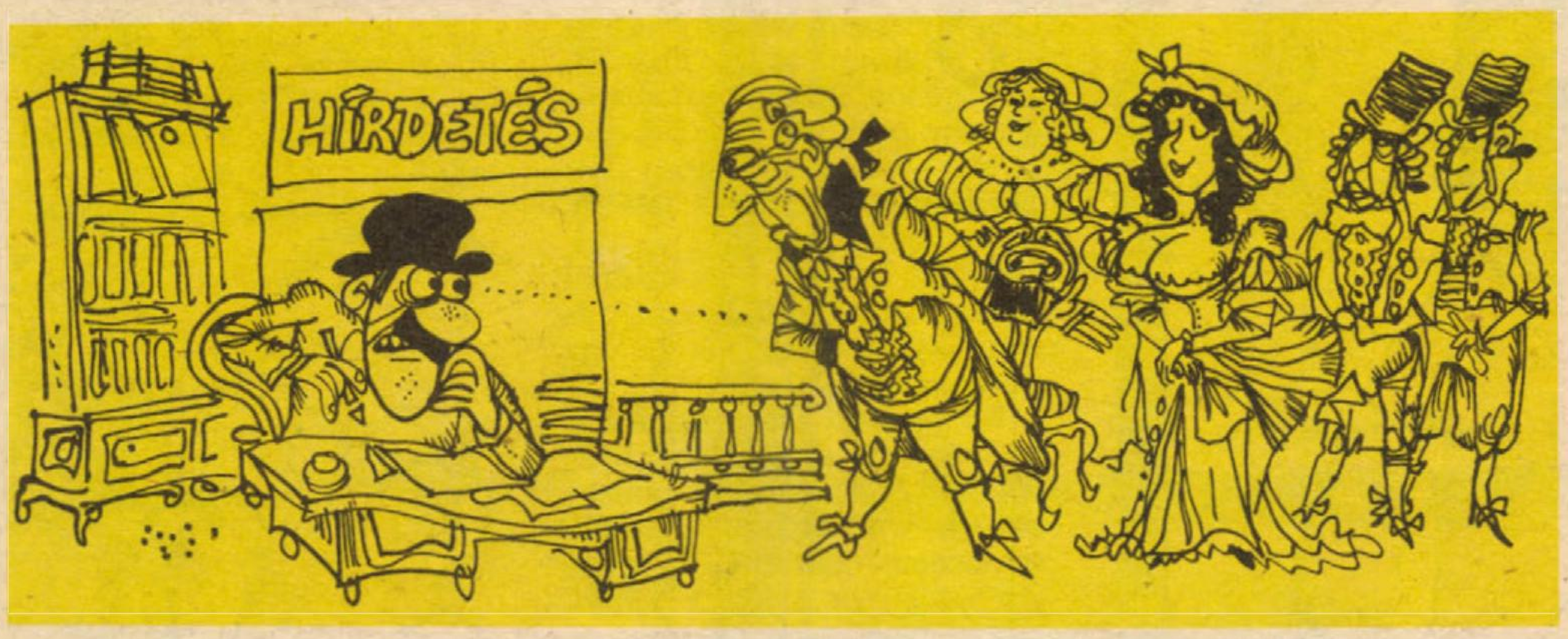
MEGKÍMÉLT

— Figyelj csak rám, édes öcsém, Gábor, komoly dolgokról akarok veled beszélni. Miután sikeresen befejezted tanulmányaidat az általános iskola első osztályában, s idestova nyolcesztendős leszel, itt az ideje, hogy gondolkodjunk a jövődről. Szeretnék egy olyan állást találni neked, amelyben a magad ura lehetsz, kötelmek és korlátozások nélkül, kényed-kedved szerint cselekedhetsz. Azt szeretném, hogy ha felnősz, te legyél az a férfiú, aki kitalálja, előírja, megszabja, mit hirdethet a magyar.

— Feladtam egy hirdetést, amelyben ez állt: „Zsiguli, jó állapotban eladó." A hirdetőirodában kihúzták azt, hogy „jó", és helyébe írták: „megkímélt". És elmagyarázták, hogy van, valahol egy titokzatos, tekintélyes, tudós férfiú, aki ezt így írja elő. Ő az, aki megtiltja az albérletet kereső egyednek, hogy hirdetésébe beleírhassa: „jól fizetek", annyit írhat csupán: „pontos fizető".

— Ez a titokzatos férfiú, ez a Megkímélt Úr, nemcsak jobban fogalmaz, mint bárki más, de okosabb is mindannyiunknál. Balgatag eszünkkel fel sem foghatjuk olykor, hogy egyik-másik tilalmát mi indokolja. Példa: ha egy vidéki üzem mérnököt, vagy egy falu orvost keres, nem írhatják bele a hirdetésbe, hogy lakást biztosítanak. Adhat lakást az üzem, vagy a tanács? Adhat. Joga van hozzá. De nem hirdetheti meg. Ahhoz már nincs joga... Hogy mondod, Gábor? Hogy az már csábításnak minősül? Igaz, igaz. Csak azt nem értem, mi baj származhat abból, ha egy fiatal mérnök vagy orvos vidékre csábul? Aztán azt sem szabad ám beleírni egy álláshirdetésbe, hogy „fizetés megegyezés szerint". Legfeljebb azt írhatják: „fizetés a kollektív szerint". Ami lényegében ugyanaz, mert a fizetésben — a kollektív szerződés által megszabott kereteken belül — csak megegyezik egymással a munkaadó és a munkavállaló. (Nem akarok ötleteket adni senkinek, csak mesélek. Angliában, valamilyen régi törvény alapján, nem lehetett meghirdetni, hogy csak kimondottan férfi munkaerőt keresnek. Így szövegezték hát a hirdetést: munkásokat keresünk ilyen és ilyen munkakörbe — ahol meztelen felsőtesttel kell dolgozni.)

— Megkímélt Úr nemcsak okosabb mindenkinél, de erkölcsösebb is. Ezért van az, hogy a „Házasság" címszó alatt megjelent apróhirdetésekbe mindig bele kell írni azt a két szót, hogy „házasság céljából". Nem árt az óvatosság, hátha valaki nem házasság céljából akar házasodni. És még így sem hirdethet akárki. Ha például egy idős, de megkímélt állapotban levő férfi ifjú hitvest keres magának, az a Hirdető Hatóság szemében erkölcstelennek tűnik, s apróhirdetése gőggel visszautasíttatik. Jókai Mór úr például sohasem akadt volna rá Nagy Bella kisasszonyra, ha netán a Magyar Nemzet hasábjain akarta volna felkutatni, lángpallossal űzték volna ki őt a hirdetőirodából. Megkímélt Úr és a Hirdetési Hatóság bizonyára elítélően vélekedik J. W. Goethe úrról is, aki nem restellt öregkorban szerelemre gyulladni Marianne von Willemer, majd Ulrike von Levetzow iránt... Egyébként annyit tudnod kell, Gábor: ha bármelyik anyakönyvvezetőnél jelentkezik egy 80 éves férfi és egy 18 éves lány, s közlik, hogy frigyre kívánnak lépni, szó nélkül összeadják őket. Hiszen az alkotmány ebben nem szab gátat. Csak a hirdetőiroda...

— Egy kicsit azért aggódom, Gábor. Lehet, hogy mire odaérnél, Megkímélt Úr állása már nem is lesz olyan jó, mint amilyennek most látszik. Az idő manapság nem nagyon kíméli meg a hatóságosdit játszó hivatalokat. S az is lehet, hogy tíz év múlva az alkotmány nem csak a munkához és a pihenéshez, de még az apróhirdetéshez való jogunkat is biztosítani fogja.

Radványi Barna

Az ügy két oldala

1. (BÍRÓSÁGI TÁRGYALÓTEREM)

I. ÜGYVÉD *(pátosszal):* Mélyen tisztelt Bíróság! Boldog vagyok, hogy igaz ügyet képviselhetek önök előtt, egy szomorú, magányos nő ügyét egy érzelmileg kihasznált, meggyötört, testileg-lelkileg összetört nőét, aki ráadásul: anya. Anya. tudják önök, mit jelent ez a szó? Nem igaz a mondás, hogy anya csak egy van! Anya nagyon sok van, ami nem volna baj, ha apa is ugyanolyan sok lenne... De fájdalom, vannak apák, akik nem vállalják tetteik következményeit. Nézzék meg uraim, ezt a nőt, aki itt ül önök előtt. Arcán mélységes csalódás és fájdalom ül. Érhet-e nagyobb megaláztatás egy nőt, mint az, hogy boldog apává tesz egy férfit, és az a férfi ahelyett, hogy hálás lenne, elfordul-tőle, sőt, álnok módon letagadja az apaságát. Mi férfiak, ha szívünk mélyére nézünk, mindannyian mélységesen szégyelljük magunkat, hogy akad a mi nemünkből való, aki visszaél egy ilyen szerencsétlen teremtés szorult helyzetével. De kérdem én önöket, férfi az ilyen egyáltalán? Én azt mondom, hogy nem.

II. ÜGYVÉD *(közbeszól):* Hehe... ha nem férfi, akkor hogyan lehet apa?

I. ÜGYVÉD: Csodálkozom, hogy kolléga úrnak, az alperes ügyvédjének van kedve tréfálkozni olyan ügyben, amin inkább sírni kellene. Kérem az igen tisztelt Bíróságot, állapítsa meg alperes apaságát és kötelezze őt a lehető legmagasabb tartásdíj megfizetésére.

BÍRÓ: Az alperes jogi képviselőjéé a szó!

II. ÜGYVÉD: Nagytekintetű Bíróság! Csak csodálattal adózhatok előttem szóló kollégám ékesszólásának. Ez a rágyogó szózat már csak azért is elismerést érdemel, mert ritkán védtek hamis ügyet ekkora ügybuzgósággal. Mélyen tisztelt Bíróság! Vessenek egy pillantást az önök előtt álló alperesre. Úgy fest ez az ember, mint aki szabadidejét — amely az utóbbi időben a 44 órás munkahét bevezetésével, örvendetesen növekszik — gyermekek nemzésére fordítja?

BÍRÓ: Alperes álljon fel!

II. ÜGYVÉD: Nem tud. Jártányi ereje nincs. Ez az ember, igen tisztelt Bíróság, klasszikus esete annak, hogyan élnek vissza könnyelmű és vakmerő nőszemélyek egy férfi kiszolgáltatott helyzetével. Felperes, Kucserzsuk Rozáliának csupán annyit kell bizonyítania, hogy alperes gyakran megfordult a lakásán. De kérdem én — ugyan nem fordult-e meg alperes lakásán más is? Mondjuk a villanyszámlás, vagy a gázos, vagy a házmester? Elvileg bármelyikük lehet a gyermek atyja. Ha ön, igen tisztelt Bíró úr, már engedje meg, valamilyen hivatalos ügyben megfordult volna ennél a nőnél, akár Bíró úrról is állíthatná, hogy a Bíró úr a gyermek atyja.

BÍRÓ: Kérem, maradjon a tárgynál.

II. ÜGYVÉD: Maradok. Van-e nagyobb megaláztatás, ami egy férfit érhet, mint az, hogy a nő, akit tisztelt és becsült, se szó se beszéd, apává teszi őt, anélkül, hogy erre módot adna...? Kérem az igen tisztelt Bíróságot, felperes keresetét utasítsa el. Ítéletében állapítsa meg, hogy Kucserzsuk Rozália gyermekének védencem sem apja, sem anyja. Köszönöm.

BÍRÓ: Ki kér szót?

I. ÜGYVÉD: Kérem jegyzőkönyvbe venni, hogy alperes ügyvédje becsületében sértette meg védencemet és a női nemet...

II. ÜGYVÉD: Alperes jogi képviselője pedig globálisan megrágalmazott minden férfit. Így az államférfiakat is, rágalmazásának tehát politikai mellékzöngéje is van...

I. ÜGYVÉD: Visszautasítom alperes ügyvédjének aláváló, inkollegiális gyanúsításait. Feljelentem az Ügyvédi Kamaránál.

II. ÜGYVÉD: Felperes ügyvédje okosabban tenné, ha védence reménytelen ügyével foglalkozna...

I. ÜGYVÉD: Reménytelen ügy akkor lenne, ha olyan zugírász volna a védője, mint az előttem szóló...

II. ÜGYVÉD *(tajtékzik):* Zugírász?... Igen tisztelt kollegám nyilván a tyúkperekben szokta meg ezt a hangot.

I. ÜGYVÉD *(fenyegetőn rázza az öklét):* Ezért még számolunk...

II. ÜGYVÉD: Szégyellje magát!

BÍRÓ *(erélyesen):* Ügyvéd urak, mindkettőjüket rendreutasítom! A bíróság kihirdeti az ítéletét...

2. (FOLYOSÓN A KÉT ÜGYVÉD)

I. ÜGYVÉD: Gratulálok, kedves kollegám! Nagyszerű volt! Én se tudtam volna jobban védeni azt a mafla pasast!

II. ÜGYVÉD: Ugyan már. Egészen megindított, amikor arról a szegény buta nőről beszélt.

I. ÜGYVÉD: Meggyőződés kérdése az egész...

II. ÜGYVÉD: Át kell éreznie az embernek, hol az igazság...

I. ÜGYVÉD: Az ám, de most mi lesz a gyerekkel? Hogy is szólt az ítélet?

II. ÜGYVÉD: Őszintén szólva, nem tudtam odafigyelni, mert készülnöm kellett a következő tárgyalásra...

I. ÜGYVÉD: Nekem is tárgyalásom lesz. Indulok is a III. emelet 27-be.

II. ÜGYVÉD: Csak nem a Terítő kontra Papsajt ügy?

I. ÜGYVÉD: De igen. Ezek szerint megint találkozunk. Én vagyok a férfi, az alperes ügyvédje.

II. ÜGYVÉD: Én meg a felperesé, a nőé, akinek gyereke lett.

I. ÜGYVÉD: Nagyszerű. Tehát ugyanaz megfordítva. Kérlek, kedves barátom, nem adnád ide azt a nagyszerű beszédedet, amit az imént elmondtál...

II. ÜGYVÉD *(kiveszi az aktatáskából és odaadja):* Szíves örömest... És én megkaphatnám a tiédet?

I. ÜGYVÉD: Boldogan. Parancsolj. *(Odaadja.)*

(Kart karba öltve megindulnak a tárgyalóterem felé.)

Novobáczky Sándor

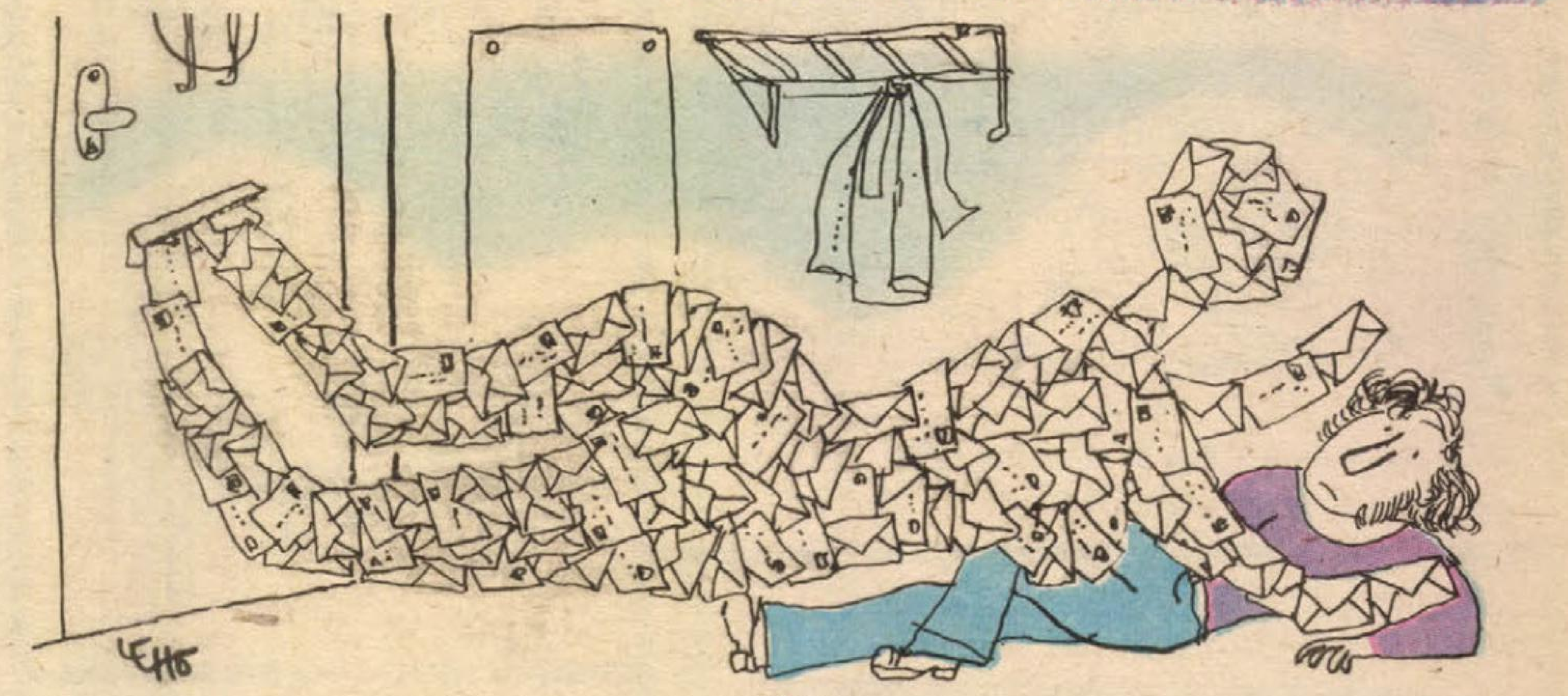

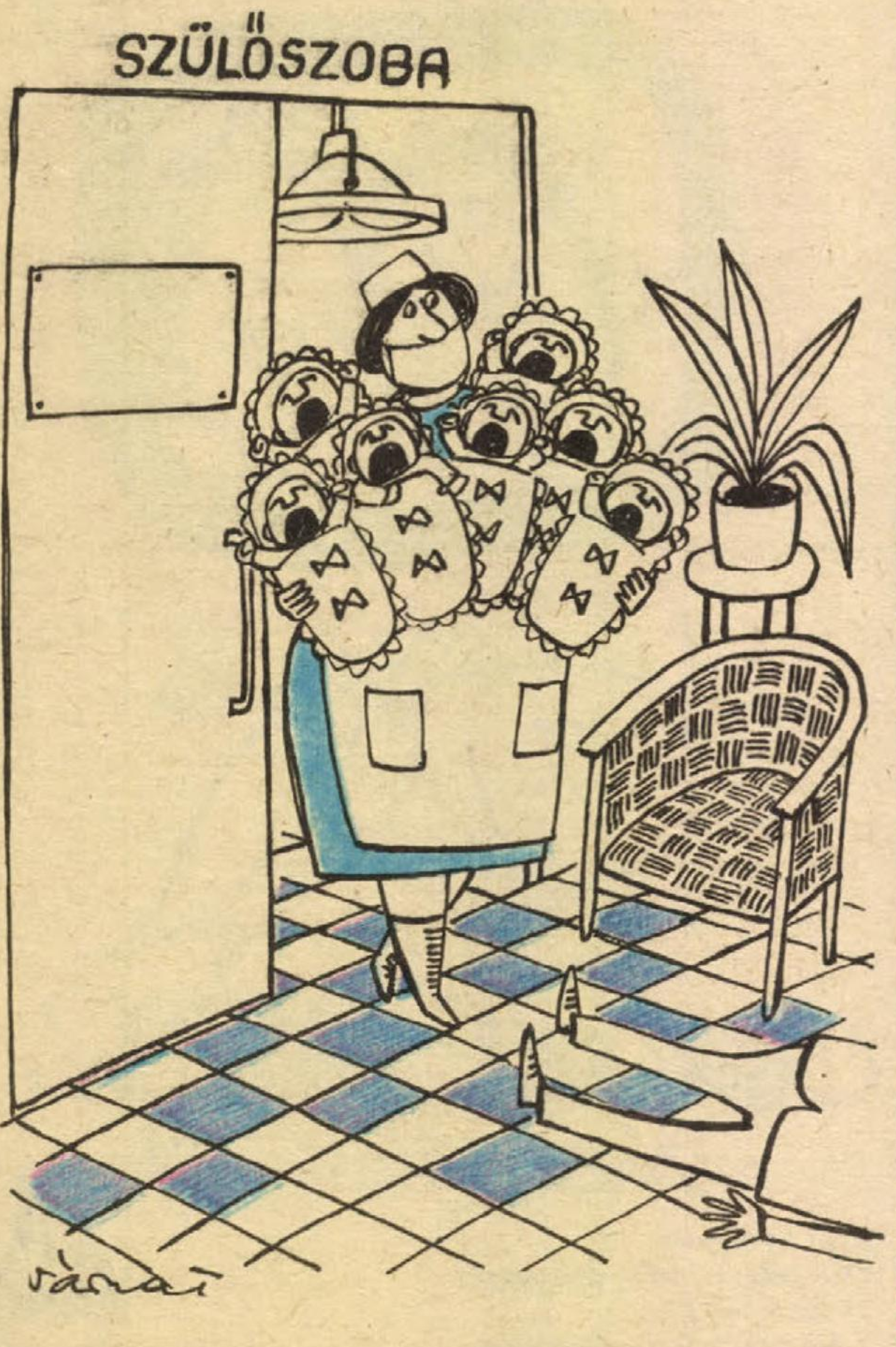

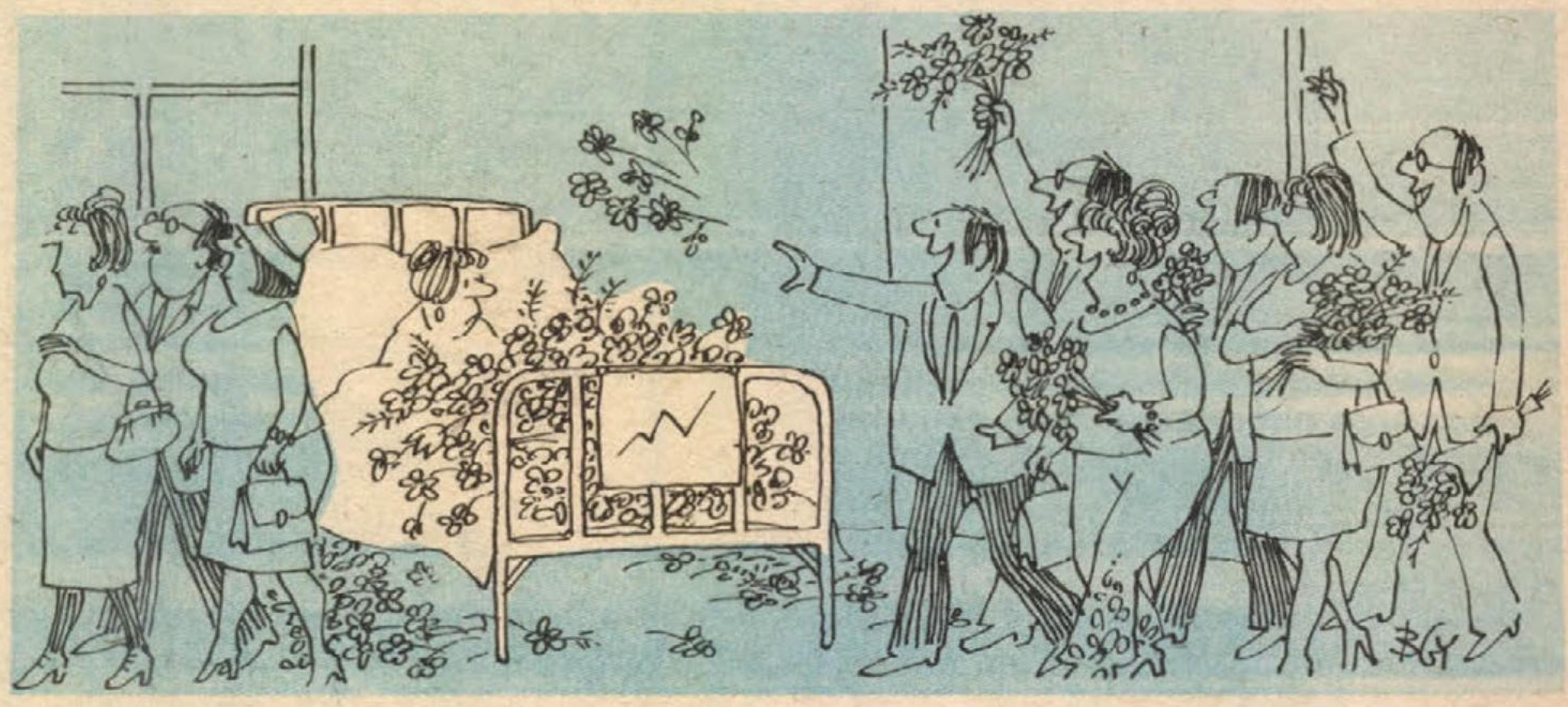
INVÁZIÓ

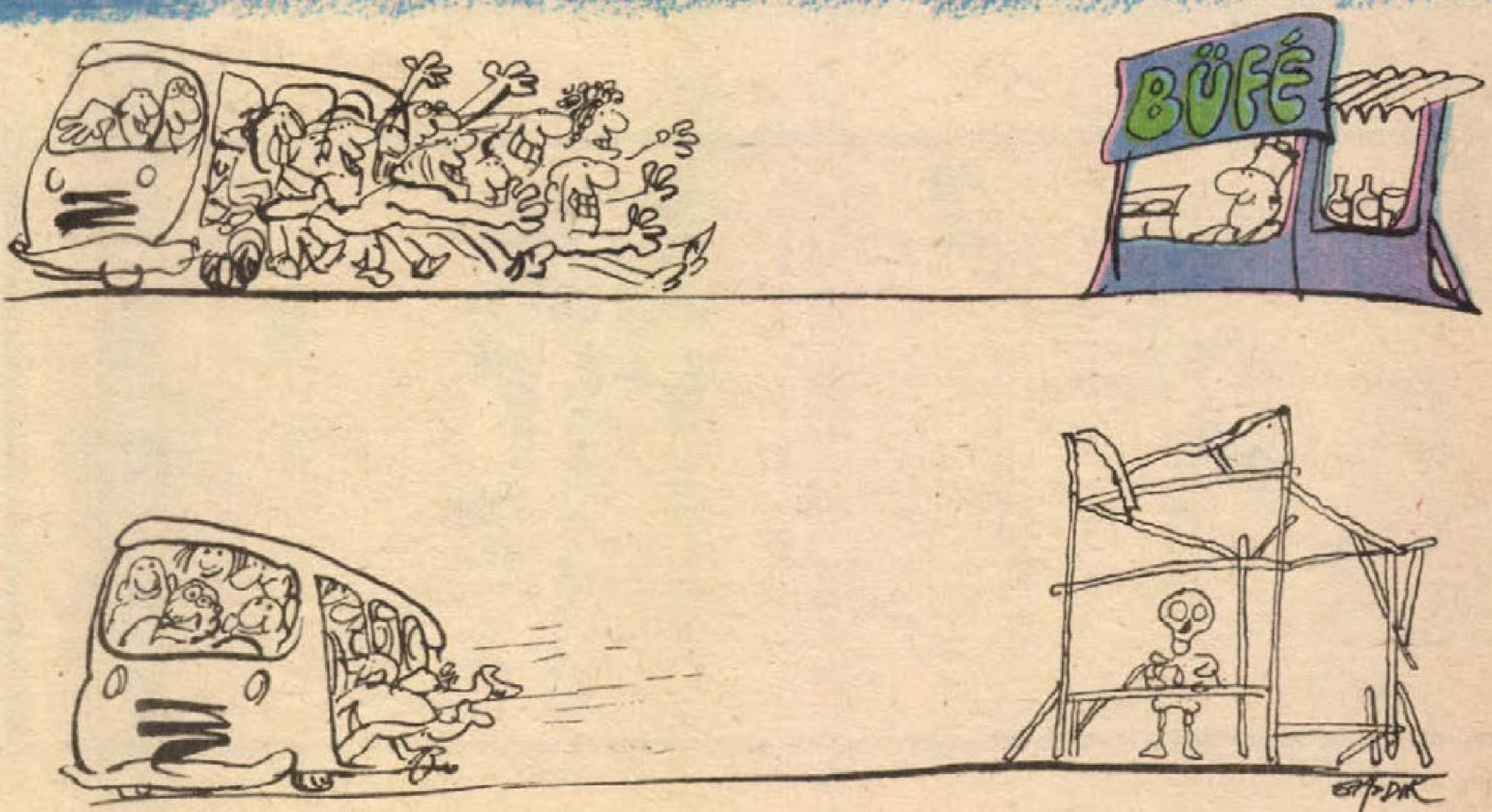
SZŰR-SZABÓ, HEGEDŰS, DALLOS, LEHOCZKI, VÁRNAI, BRENNER, SAJDIK

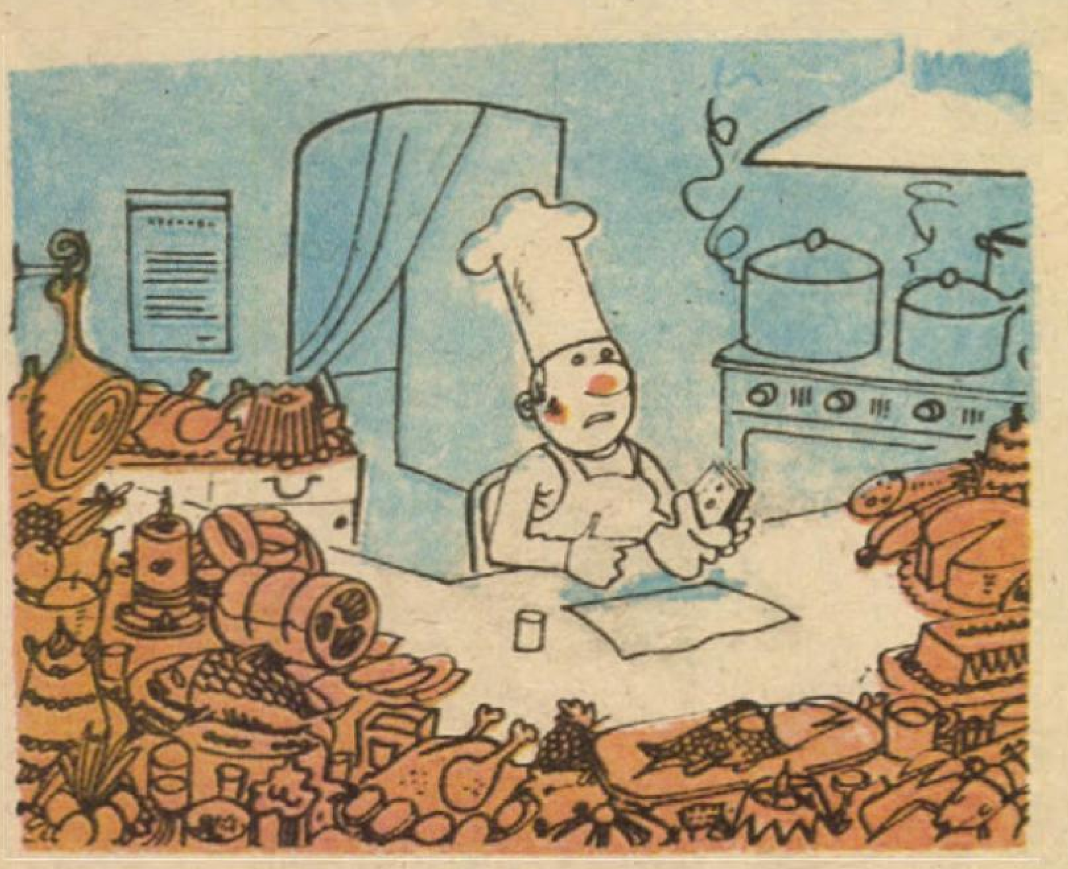

IMPORT HUMOR

– És most időjárásjelentés következik a fürdőzők, nyaralók számára. A mikrofonnál szakértőnk, Meyer professzor . . .

– Úgy ennék egy fél száraz kiflit . . .

SÍRVA VIGADUNK

A KISAUTÓ ELŐNYE

KERÉKPÁRVERSENY

JÓ LÉLEK

– Nem kell izgulnod, számíthatsz rám!

– Bevallom, azt hittük, hogy táppénzcsaló, de most örömmel látom, tényleg súlyos beteg . . .

KING KONG

Felújítják a harmincas évek legkedveltebb rémfilmjét, a King Kongot. A felhőkarcoló-magasságú óriásmajom ismét készen áll a mozilátogatók rémisztgetésére. Paul Callan, a Daily Mirror munkatársa, csak egyetlen helyen javasol némi modernizálást.

— King Kong — írja —, jobb markában a visító szőke hölggyel felmászik az Empire State Building oldalán. Egyet szippant a szennyezett New York-i levegőből, aztán élettelenül hullik alá a mélységbe.

TÜCSÖK és BOGÁR

Három a kislány — Szombat este (Szombat 20.05)

Jó, szombat este három. De a lap csütörtökön délben jelent meg, akkor még csak kettő volt.

(A Tükörből ollózta Pék Ferenc)

Uj játékosaink beilleszkedése jó benyomást keltett. A mérkőzés pozitívuma, hogy két hétméterest nem értékesítettünk döntő időszakokban. Jók: Bene M., Hegedűs T., Bagi K.

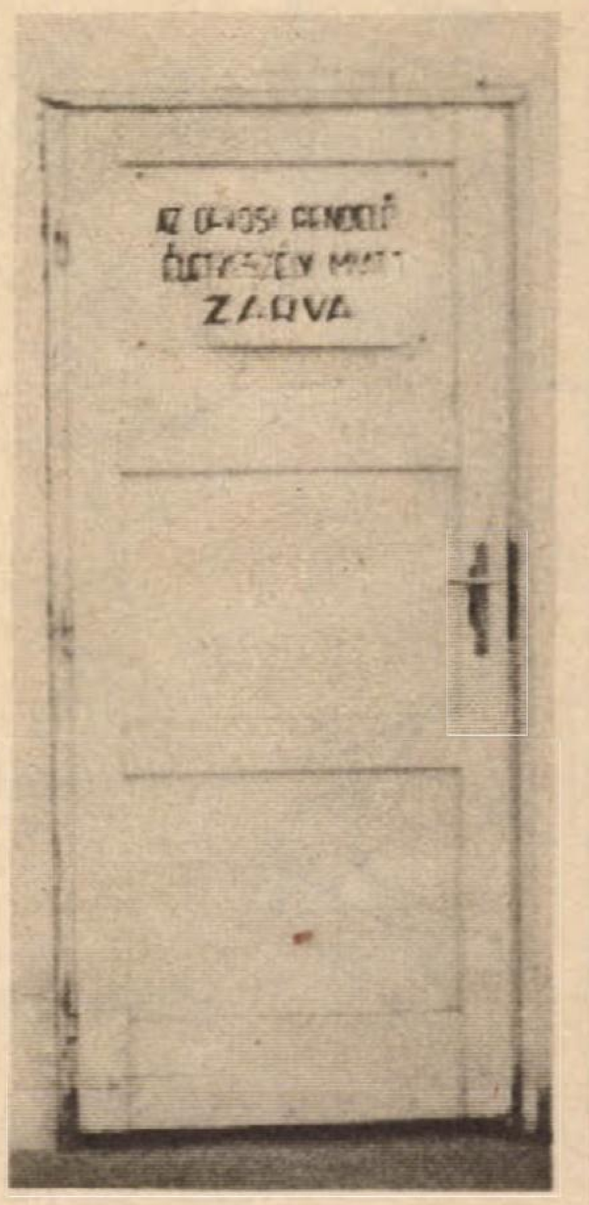
Ez már szinte több is mint pozitivum. Ez már szinte a bravúr határát súrolja.

(Az Elzett újságban észlelte Pozsgai László, soproni olvasónk)

55 voltos benzinmotoros rekamié eladó. Szombathely, Sallai Imre u. 27 (3978)

Lehet, hogy egy kicsit ráz az a rekamié, de ha nem pörgetik túlságosan, normálbenzinnel is elmegy.

(A Vas Népe c. lap apróhirdetései között találta Koltai Miklós, szombathelyi olvasónk)

Ez aztán a furcsa felirat. Az ember azt hinné, hogy olyankor van ám nyitva csak igazán!
(Eger felnémeti körzetében fotózta Darvas Mihály)

A bolondnak is megéri!
(Körmenden fényképezte Tuboly Vince, hegyhátsali olvasónk)

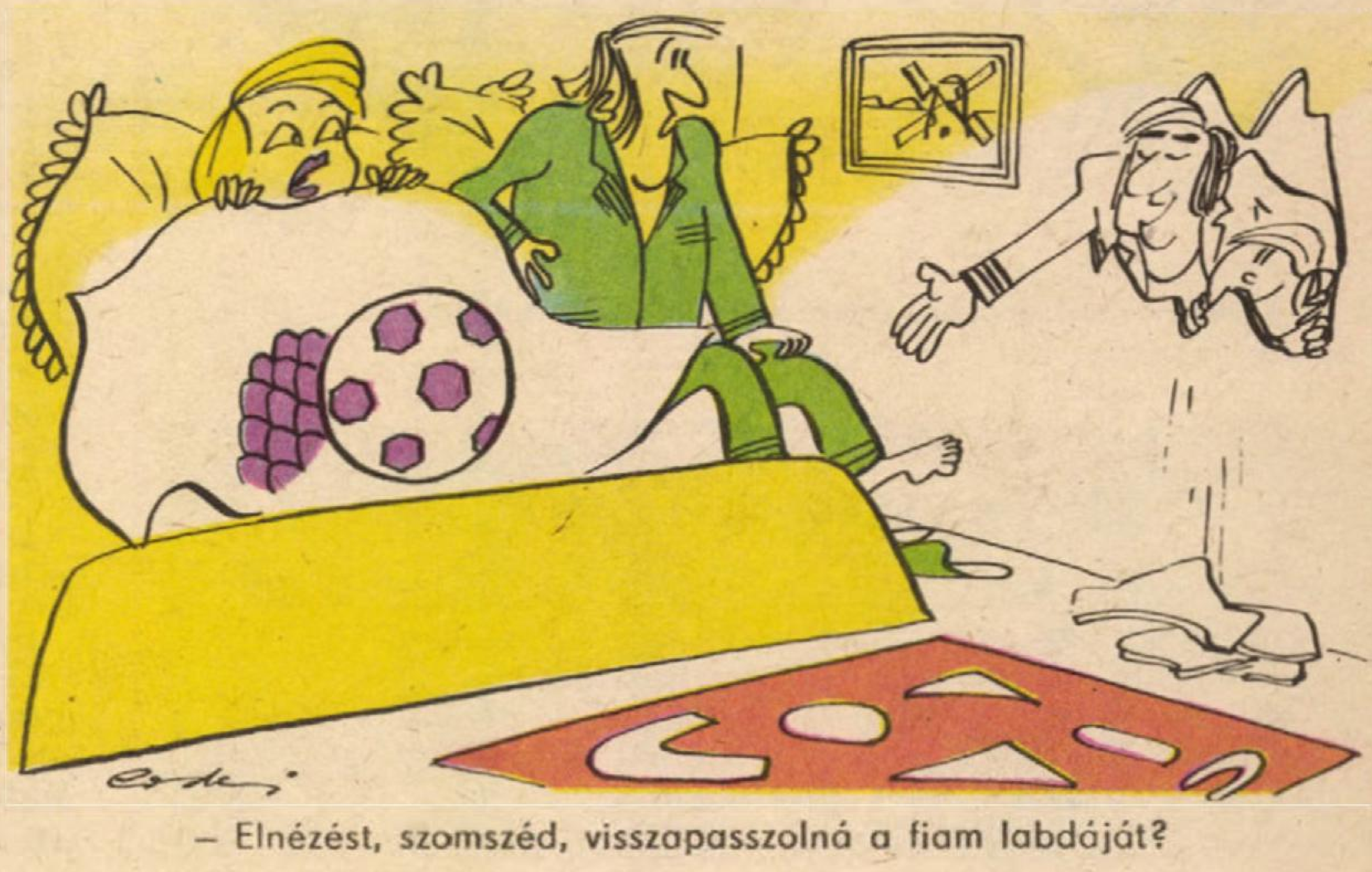
Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

MEZTELEN TEKE

A Los Angeles-i tekecsarnok főnöke ugyancsak furcsa képet vágott, amikor múlt szerdán százhárom vendége érkezett egy jóízű kuglipartira. A vidor sportemberek elegáns sportcipőt viseltek, de — ez volt minden öltözékük.

A főnök elképedését látva, a pucér tekézők a csarnok falát díszítő táblára mutattak: „Belépés csak tornacipőben!"

Szószerint vették.

– Elnézést, szomszéd, visszapasszolná a fiam labdáját?

ÁRUHÁZBAN

– Ő mindenre azt mondja, hogy elfogyott, de olyan kedvesen mondja.

RÉSZLET

Ez a történet a minneapolisi Tribune című lapból való.

A kisfiú csodálkozva hallja, hogy szülei az új kocsi vásárlásához szükséges összeget csaknem az utolsó fillérig a banktól kapták.

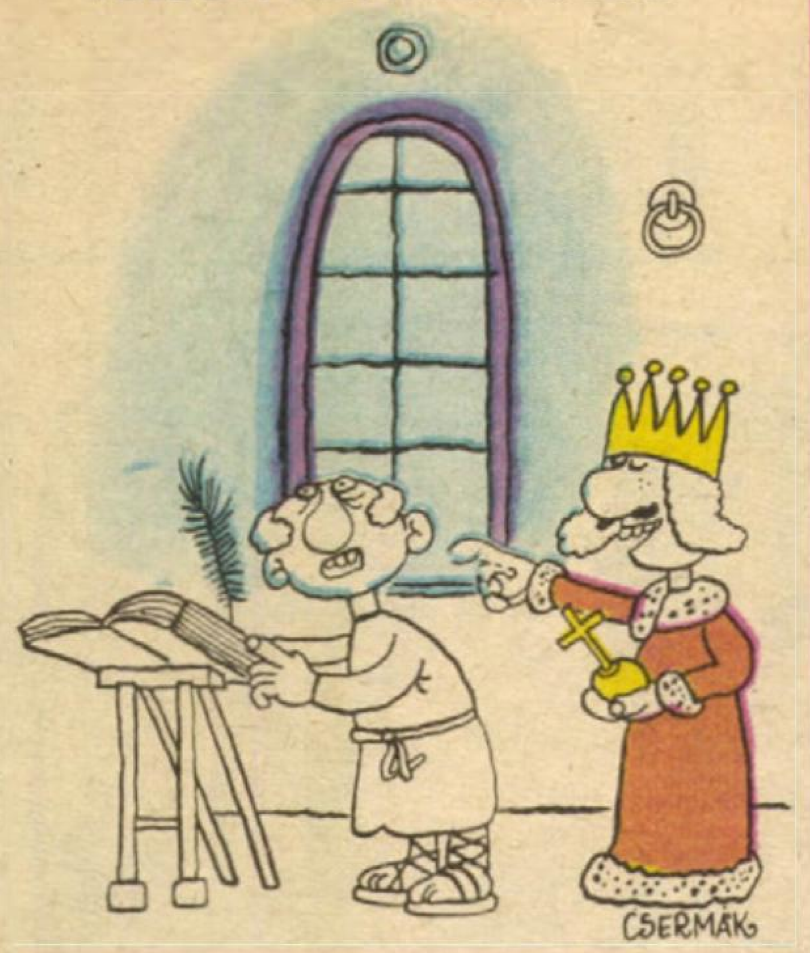
— Mama, mama — lelkendezik —, hogyan fogjuk ezt megköszönni a banknak?

— Havonta, fiacskám — mondja a mama. — Havonta.

– Szia, mama, emlékszel még rám?

TULZOTT ADMINISZTRÁCIÓ

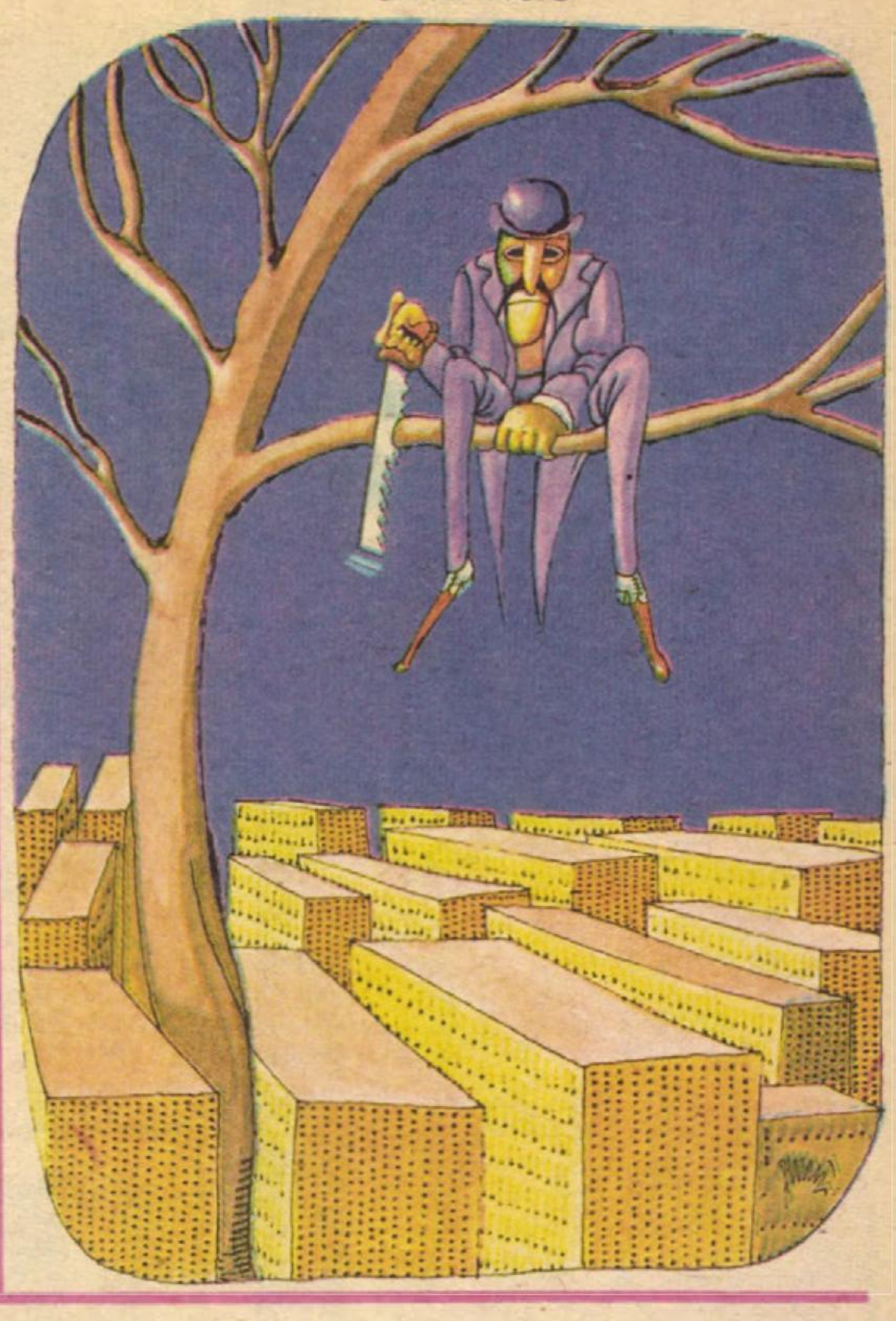

– Könyörgök, felség, ezt a tömentelen hőstettet nem bírom egyedül megírni!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Az orvos: Asszonyom, nem tetszik nekem az ön nyelve!
A páciens: Ahá, ezek szerint ön már beszélt a férjemmel!

CIVILIZÁCIÓ

– Miért csodálkozol? Ilyen kicsi voltam, amikor ezt a filmet először láttam . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Az orvos megvizsgálja túltáplált páciensét, aztán átad neki egy kis dobozt, száz darab pirulával.
— Hány darabot szedjek be naponta?
— Egyet se — feleli az orvos. — Háromszor naponta szórja ki a doboz tartalmát a padlóra, aztán egyenként szedje fel a pirulákat . . .

SZILÁNKOK

JÓMÓDÚ EMBER

— Nem tudom, mi az a lézersugár, de csomagoljon be egyet abból is . . .

DURVASÁG

— Rúgjon néha labdába is! — tanácsolták a durva futballistának.

KOZMETIKUS ÖNDICSÉRETE

Ha nem igaz, amit mondok,
Százszor legyek átkozott.
Nagymamaként jött egy néni,
S mint úttörő, távozott.

KRIMI

— Uraim, a gyilkost sajnos nem tudtam leleplezni, de sikerült rámutatnom néhány felháborító szabálysértésre! . . .

FIGYELMEZTETÉS

— Ne feledd el, hogy mielőtt nyugdíjba mennél, előtte dolgoznod kell.

KOMPONÁLÁS

Elkészült a partitúra,
Az utolsó felvonásé.
Búsan sóhajtott a szerző:
Mennyi hangjegy, s mind a másé . . .

HIRDETÉS

TAKARÍTÓNŐT FELVESZÜNK, AKI TAKARÍTÁST VÁLLALNA A TAKARÍTÓNŐK UTÁN.

HUMANISTA JEGYÜZÉR

— Van két átadó jegyem nyolc órára ötven forintért, de ne vegye meg, pocsék a film . . .

TAXIÁLLOMÁSON

— Sajnálom, csak barna hajú, legalább két nyelven beszélő, harminc évnél nem idősebb utast vállalok, aki kizárólag a Külső Gázszag utca 117/C-be akar utazni.

A SZOKÁS HATALMA

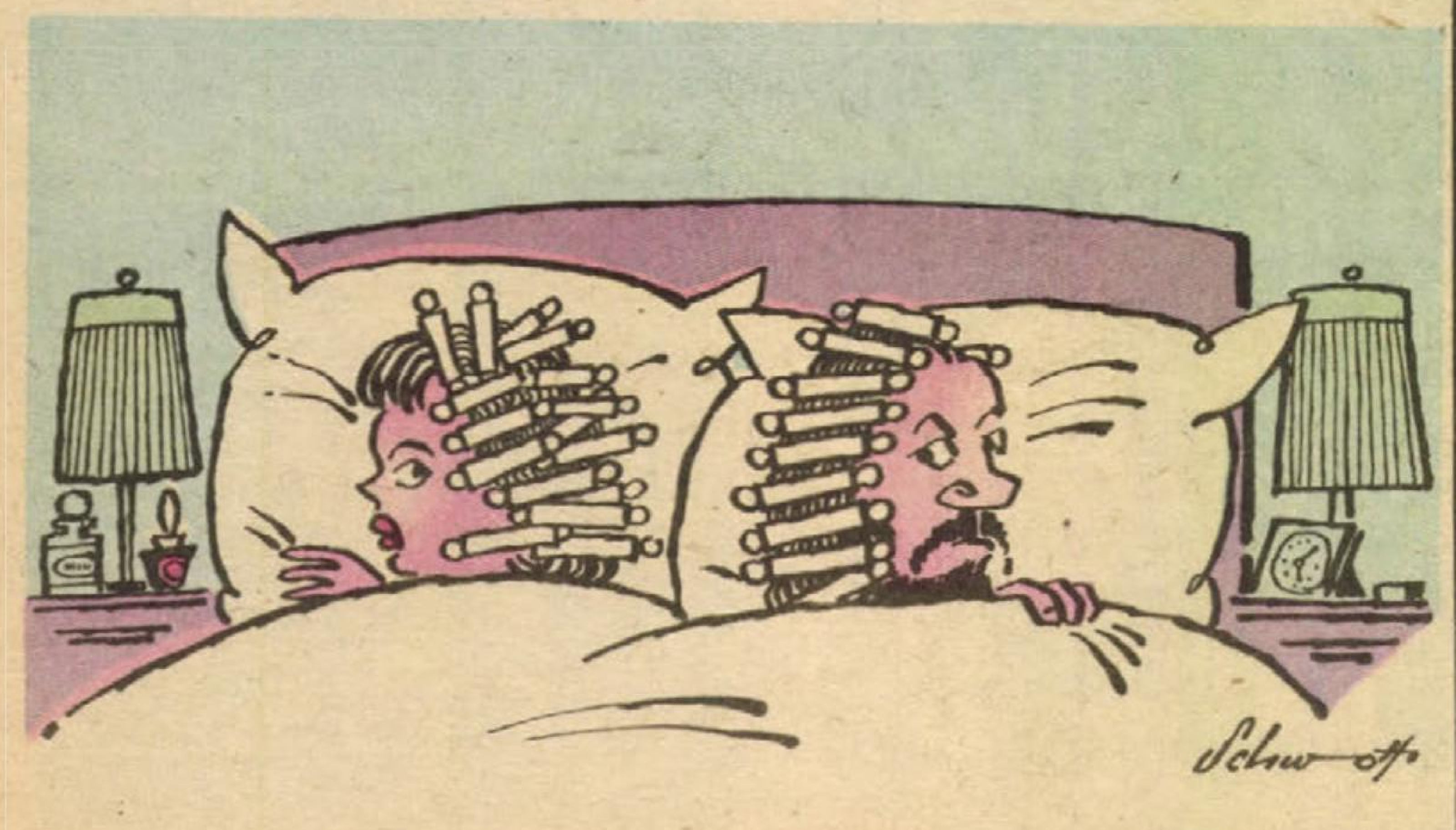
A hajóskapitány tudta, mi a kötelessége: utolsónak hagyta el az unalmas koncertet.

ELLESETT PÁRBESZÉD

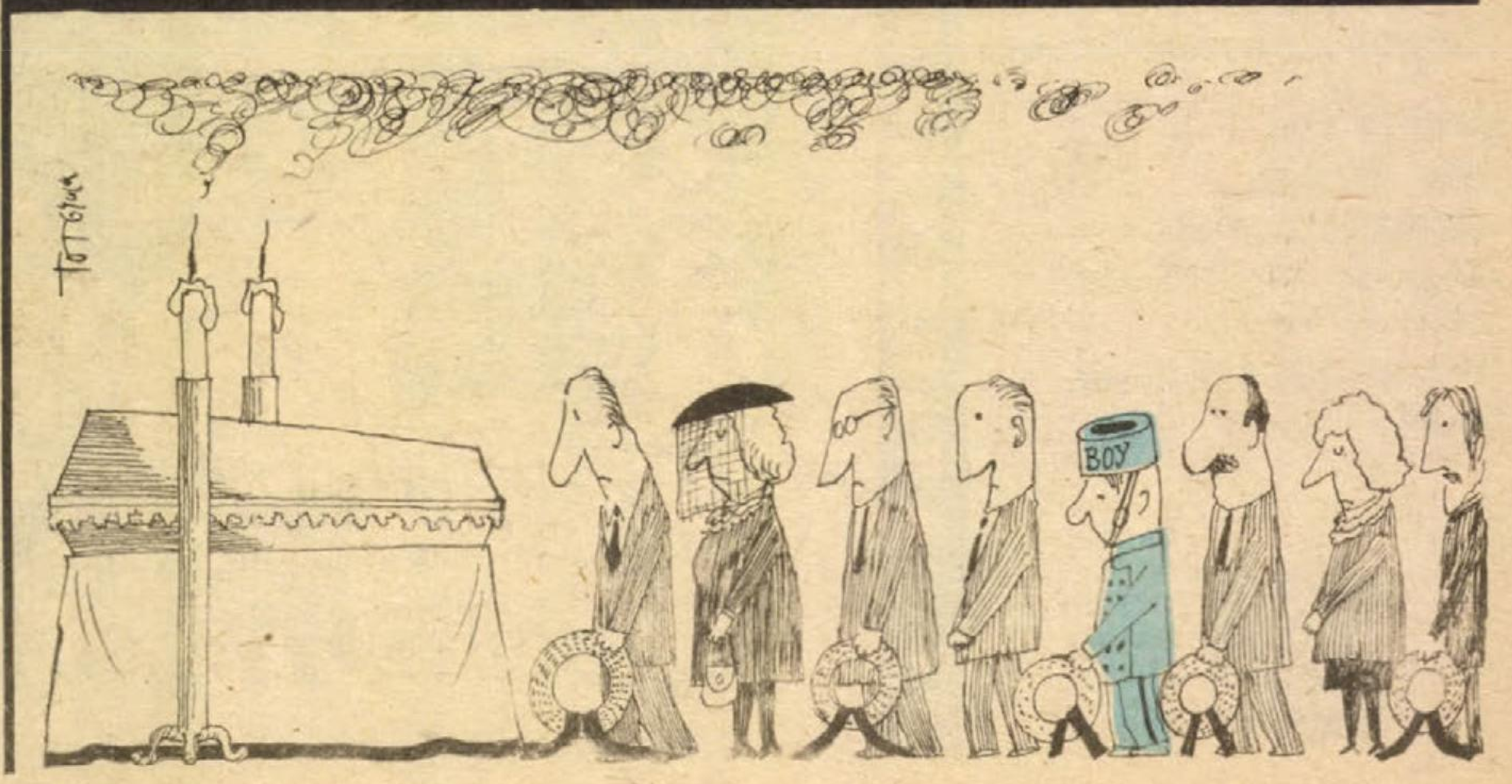
— Szabad egy kis utat!
— Hagyjon engem békén!
— Nem tudok előrejutni a tömegben. Engedjen előre!
— Szó sem lehet róla. Végre sikerült egy jó helyet szereznem. Innen jól látok mindent: ez vajon baleset vagy valaki rosszul lett?
— Értse meg végre: én vagyok a mentőorvos!
— Maradjon a helyén. Majd én elmondom, mi történt, és abból elkészítheti a diagnózist . . .

Galambos Szilveszter

MAI FIATAL HÁZASOK

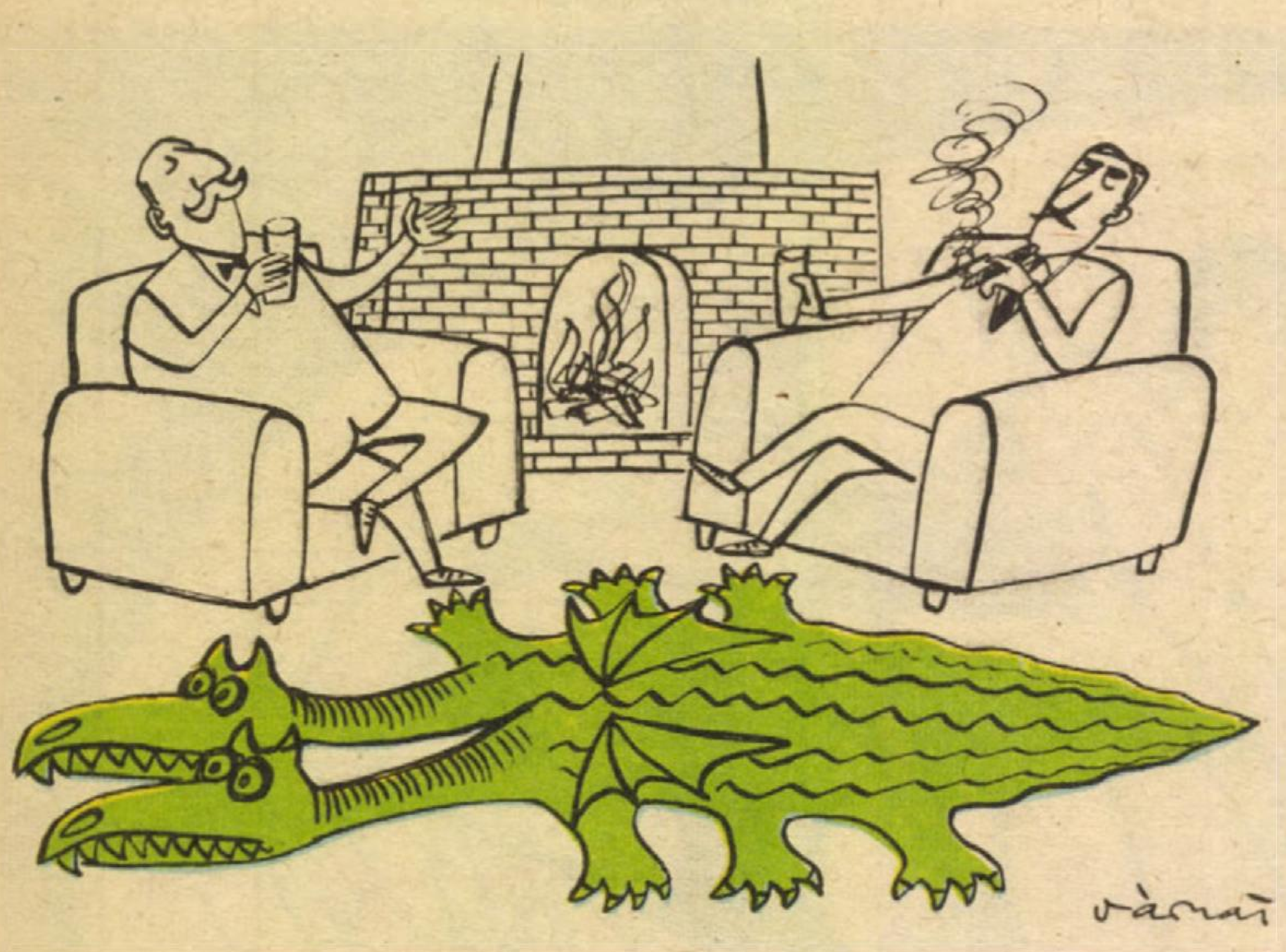
FEKETE HUMOR

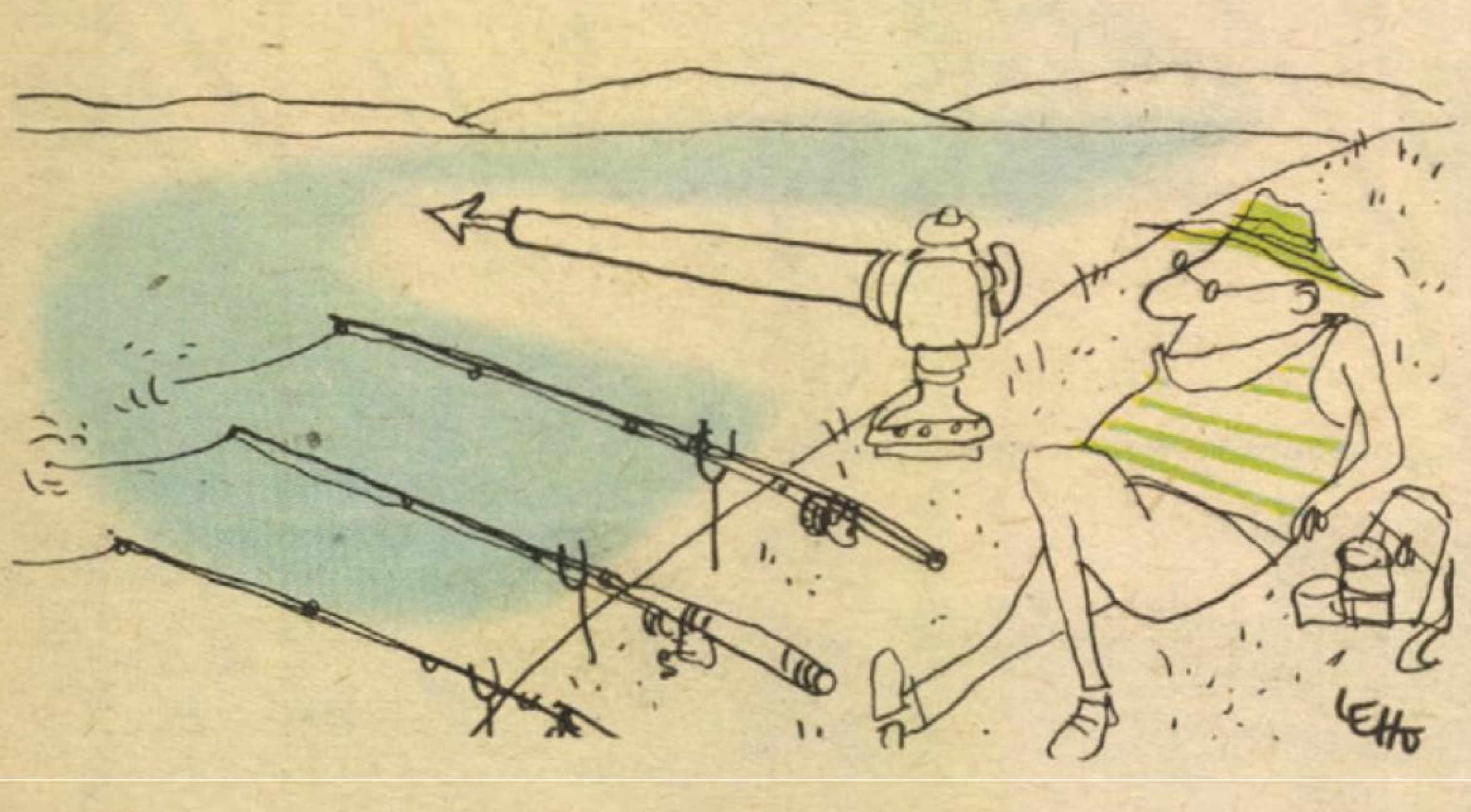
MEGBECSÜLÉS

VADÁSZTÖRTÉNET

BALATONI OPTIMIZMUS

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-26 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

KRIMI

A Billericay Standard című lap rendőri rovatában olvastuk a következő izgalmas jelentést.

A járőr a betörés színhelyétől nem messze egy rejtőzni próbáló embert talált. Arra a kérdésre, hogy miért visel gumikesztyűt, az ember így felelt:

— Mert fázik a kezem.

A nyomozás folyik.

FENYEGETÉS

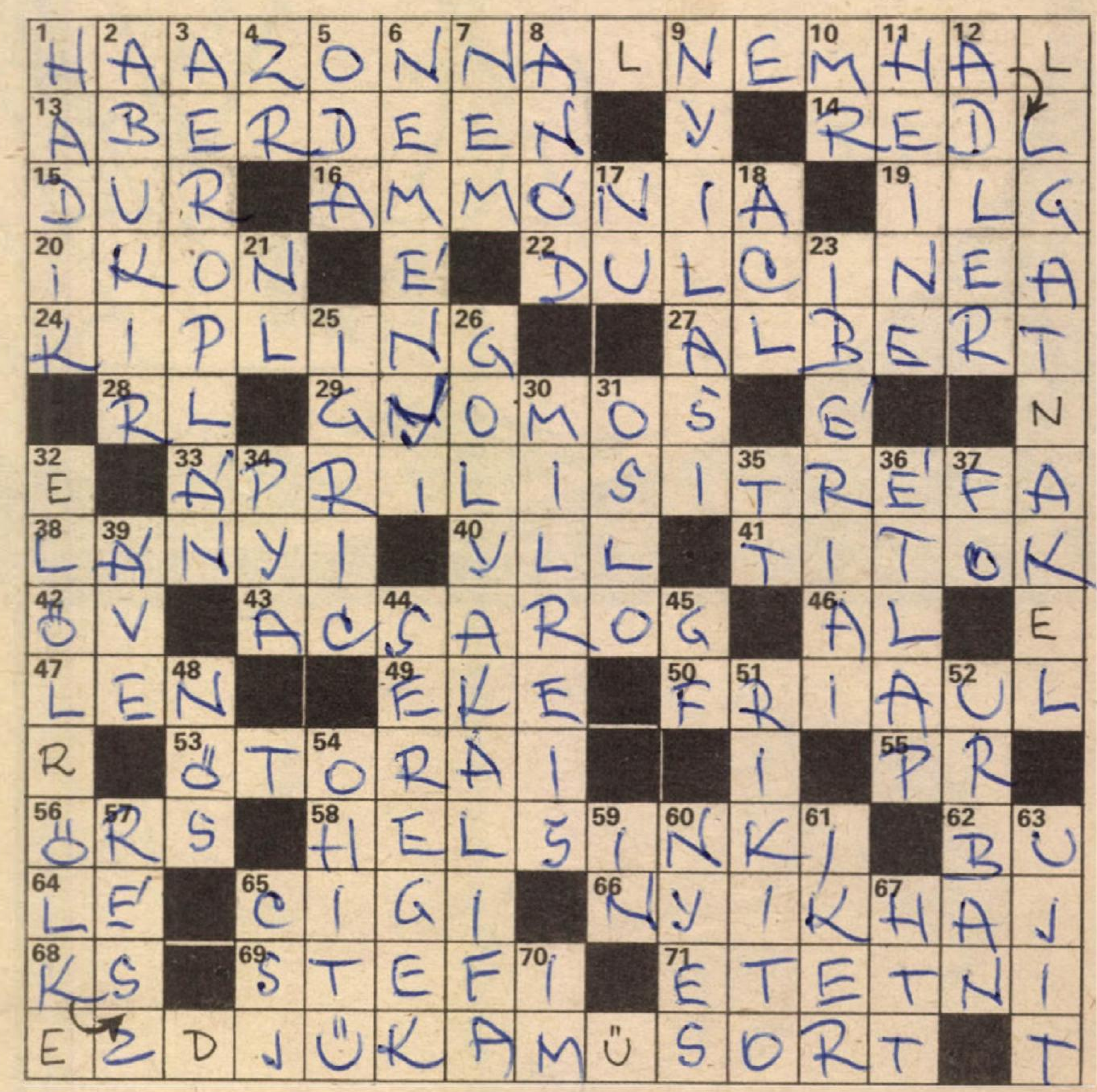
Zúgolódik a közönség a mátrasuhajdai művelődési ház nézőterén, mert nagyon gyenge a szórakoztató műsor, egyre többen és egyre hangosabban fütyülnek. Ekkor kilép a függöny elé a konferanszié és így szól: — Vízszintes 1 — függőleges 32. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 28-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Kikötőváros Skóciában
14. Ezredes volt, az I. világháború nagy kémbotrányának főszereplője
15. Zenei hangnem
16. Gáz, a nitrogén és a hidrogén vegyülete, hűtőgépek üzemanyaga is
19. I. L. G.
20. Festett szentkép
22. Cervantes regényéből jól ismert nőalak
24. Nobel-díjas angol író és költő (A dzsungel könyve)
27. A közelmúlt nagy magyar futballistája
28. R. L.
29. Az ápolatlan kert
33. Van aki ennek még beugrik?
38. Nemrégen elhunyt József Attila-díjas költőnk (Sarolta)
40. Y. L. L.
41. Psszt! Ne tudj róla!
42. Ruha tartozéka
43. A fogát vicsorgató dühös kutyára mondjuk
46. Rangmegkülönböztető
47. Fontos ipari növény
49. Földművelő eszköz
50. Történelmi terület Itália északi határán
53. A délutáni zenés tea jelzője
55. P. R.
56. Kislétszámú rendőrségi egység
58. Az 1952-es olimpia színhelye volt
62. Bánat
64. Folyékony dolog
65. Becézett szívnivaló
66. Felelőtlen, semmirekellő alak
68. K. S.
69. Becézett női név
71. A csecsemőt kell ...

FÜGGŐLEGES

1. Mária Terézia vitéz magyar tábornoka (András)
2. Egyiptomi város, ahol Nelson megsemmisítette Napóleon hajóhadát
3. Magyarul: repülőgép
4. Z. R.
5. Helyhatározó
6. Operaénekesnőnk (Lili)
7. Tagadás
8. Pozitív töltésű elektród
9. Az FTC kiváló csatára
10. Rövidítés angol férfinevek előtt
11. A világirodalom egyik kiemelkedő költője
12. Osztrák pszichológus, a „mélylélektan" képviselője
17. .. kleáris
18. A. C. L.
21. Hollandia jele az autókon
23. Európai félsziget
25. Középkori énekmondó
26. Babits Mihály egyik regényének címe (itt névelő nélkül)
30. Régi portugál és brazíliai pénzegység
31. Norvégia fővárosa
34. P. Y. A.
35. Azonos betűk
36. Éttermi olvasmány
37. F. O.
39. ... Cézár!
44. Háborúban csapnak össze
45. G. F.
48. Házas ember
51. Nagyon élénk színű
52. Császári ezredes, aki a cári seregeket 1849-ben behozta Erdélybe
54. Görög keleti vallású
57. Az egésznek egy bizonyos hányada
59. Latin prepozíció
60. A kertész is cselekszi, de a teniszező is
61. Dupla áldás
63. A munkát javító ötletet eszel ki
65. C, S. J.
67. Áhítat egynemű betűi
70. Ifjúsági Magazin

A JÓ TANÁCS ARANYAT ÉR

című keresztrejtvényünk megfejtése:

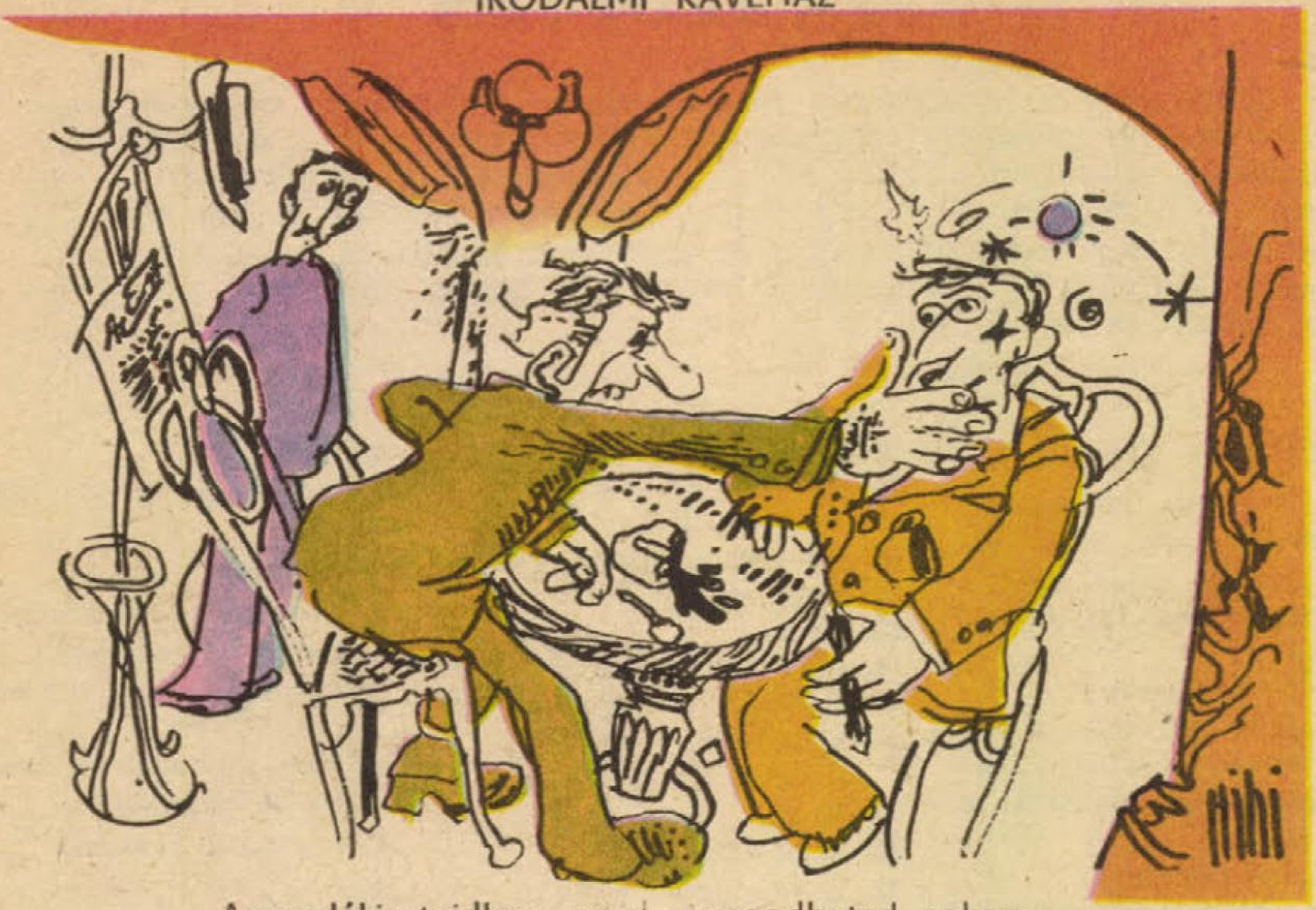
Lefekvéskor olvasd el azt, amit délután írtál.

100—100 forintot nyert:

Kosztolányi Józsefné, 3529 Miskolc, Bocskai u. 8.
Suda Gáborné, 1095 Bp., Mester u. 34.
Olaj Norbert, 7150 Bonyhád, József A. u. 15.

A nyereményeket postán küldjük el.

IRODALMI KÁVÉHÁZ

– Az emlékirataidban majd visszaadhatod nekem...

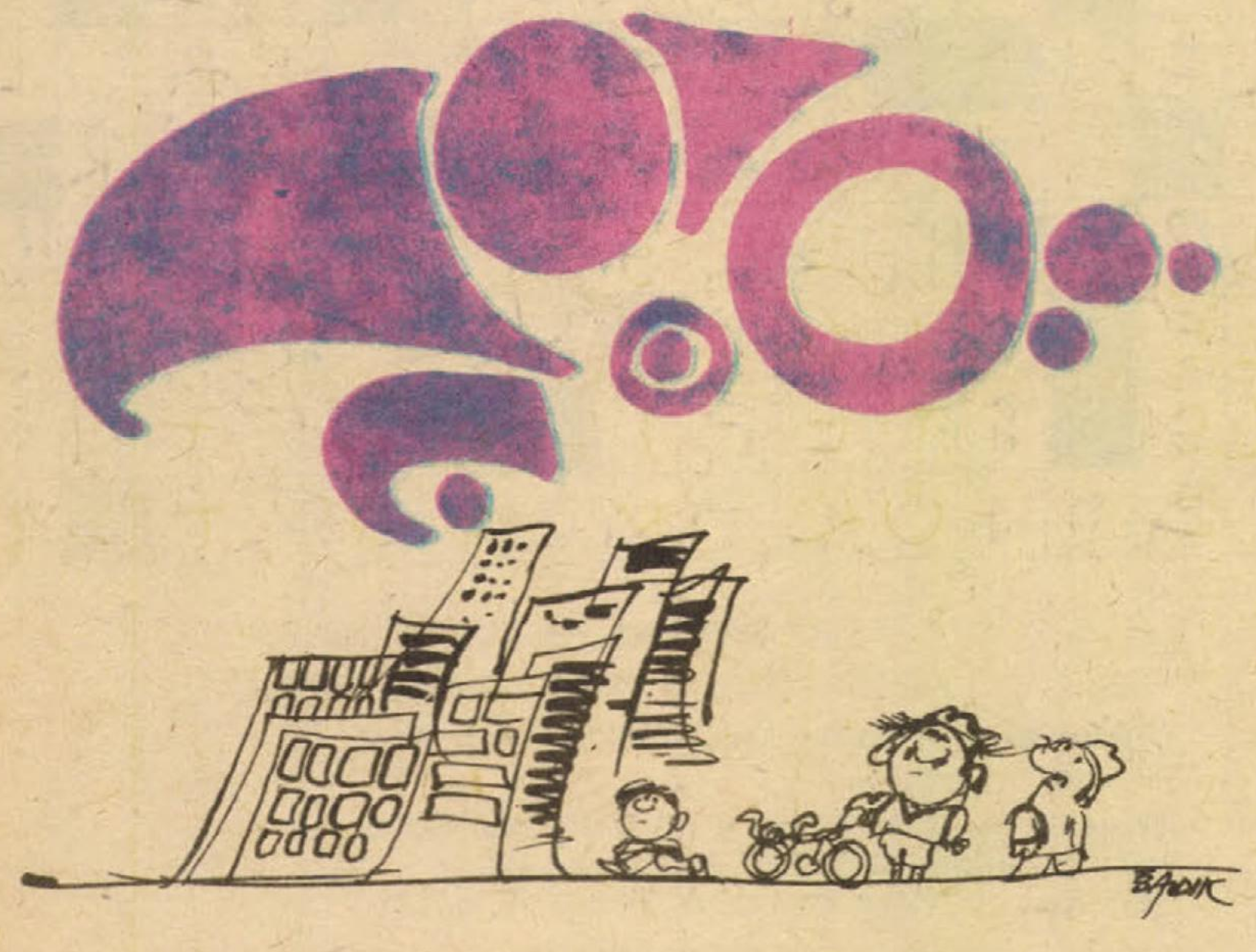
KONOK EMBER

– Először is kikérdezlek a szakácskönyvből.

DUNAI VÍZLÉPCSŐ

– Aztán ezek a modern felhők is idegesítenek...

APRÓ ÖRÖMOK

– Végre igazán ipari ország lettünk! Már importáljuk a zöldséget...